

in falsis fratribus a hoc notat ex
glosa q̄ incipit ludū ysmael ic.
q̄ valde notāda est cōtra hēticos
qr̄ in ea continet q̄ heretici iuste
a p̄ncipib⁹ legalibus p̄mis affli
gutur h̄ est q̄ in manifestacōne
sue deitatis oñdit verbū incarna
tū p̄ ptātem autoitatis quā exhibi
buit in cultu dei. **Ca.ij.**

Erat autē h̄o ex pharise
is. ic. Wic iāpit māni
festacio ptātis vbi sm
q̄ ipm est diuina opacōe opati
uū et erudituū aliqd a se ad san
dificacōem Et h̄z duas ptes. In
p̄ma oñditur ptās et erudicio in
istituōe et sanctificacōe et effectu
sacramēti regeneracōis et hec de
terminātur in hoc. ij. caplo. In
scđa tangit p̄tās et erudicio de
grā significata in aq̄s et h̄o stine
tur in p̄ma pte q̄rti capl. Istud
autē caplū in tres ptes diuidit
in quaꝝ p̄ma tāgit de sacramēto
regeneracōis q̄ptū ad institucōez
et sanctificacōem atq; officium In
scđa autē pte tangit q̄ talis san
dificacio fidei opantis in sacramē
to finis ē missio is verbī in mūdū
In. ij. autē pte ponit erudicio de
purificacōe quā facit sacramētū
Scđa ps incipit ibi **Hic de?di**
lepit mūdū. Tercia autē incipit ibi
pt̄? becoemt ih̄s et discipuli ei? in
iudeā. ic. Prima barz p̄ciū subdi
uidit in duas ptes in q̄z prima
accipit occasiōem remedi ad hāc

doctrinā. In scđa autē ponit hō
ctrinā ipsaz ibi. **Respōdit ih̄sus**
et dixit ei amen amen dico tibi mi
si quis renatus fuerit. ic. In pri
ma sex cōtinentur In quorū pri
mo ille per quē ad doctrinā istaz
pueitur describit a natuā. scđo
a religiōe. tercio a nomie. quarto
a dignitate ptatis. q̄nto a diligen
cia inq̄ficomis. sexto a studio p̄q
rēde veritatis dicat ergo **Erat at h̄o**
Continuat ad p̄cedens qr̄ dīchū
ē q̄ multi creditēt in eū vīdetes
signa de q̄bus vn? fidē acceptā
iam p̄ vīfīoz signoz p̄ducere m̄
tebat ad veritatis p̄quisicionē et
sic erat h̄o racionabil et intellāus
colens cōtemplacōem **Homo ei**
est q̄ colit intellectū. **Sen. i.** Facia
mus boiem ad p̄nīgnē et simili
tudinē nrām Eccl. xvij. De? de ter
ra creavit boiem et sm se vestiuit
illux virtute. **Virt?** autē que ē sm
deū est vītus intellect? qua homo
est homo et q̄ colit illā: colit virtu
tem diuinā et illam. **Iste secut?** est
in hoc q̄ vīdit miracula ad fidē
inducētare se esse hominē pro
bavit: ex phariseis: ecce religio.
Actuū. xxvi. Scđm certissimaz
scđā nostre religiomis vixi pha
riseus **Philipenſ. iiij.** Scđm le
gem phariseo. pharisei enim et
resurrectōem credebant futurā
et animarū post mortem retribu
tiōem quod alij esse et saduci nō
credebāt (**Nyodem? nomine**)

Ecce descripcō per nomē - nō code
mus enī effluxio terrematis inf
ptatur q̄ iā terrena postposuit.
q̄si ab eo effluxerit q̄ ad studiuū
se tñstulit spūalū. **V**nde et dñs
eū in spūalib⁹ instruxit. **C**or.
iij. Spūalis hō diūdicat omia q̄
ip̄e a nemine iudicatur. **C**ol. **iij.**
Que surfū sunt sapite nō que fu
per terrā. q̄ terrena effluxia sunt
ab ip̄o (prīceps iudeorū) ecce cō
mēdaco a ptate dignitatis. vel a
dignitate ptatis. **I**saye. **xxix.**
nō enim vocabit ampli⁹ is qui
ispiēs ē p̄nceps q̄ ab hac ptate
principatus refistit iudeis i domi
nū frementibus. **J**ob. **vij.** Cū di
xit nūquid lex mā condonat ali
quem nisi prius audieit ab eo.
Isaye. **xxix.** prīceps in iudico
perunt. **E**t aut iudeorū prīceps
qui cōfītētes vel glorificātes int̄
pretātur. q̄ quos boni significā
tur quoꝝ primicie ē iste q̄ prim⁹
venit: de sacramēto regnacōmis
instruēdus **P**ſ. Notus in iudea
deus in isrl magnū nomen eius.
(Hic venit ad ih̄m nocte) hic a
studio q̄ diligēcia inq̄sitionis cō
mēdatur. q̄ enī venit p̄pria relin
quēs: diligēcie q̄ sollicitudinis fu
it. q̄ aut ad ih̄m venit fuit signū
fidei. q̄ aut nocte venit q̄ secretū
significabat. q̄ extra strepitum
discere veritatē voluit q̄ hūanum.
quēdā timorē q̄ verecūdiā pas
sus ev̄t dicit **C**ris. q̄ detentus co

raz alij⁹ in publico venire ausus
nō fuit. **D**e p̄mo dicāt in psalmo
accēdite ad eū q̄ illuminamīt fa
cies vrē non cōfundētur. **Eccā. li.**
Appropiātē ad me idōdi q̄ cō
gregatē vos in domū discipline
de scđo q̄ saluatorē q̄fiuit **Y**sa
yē. **iij.** venite ascendam⁹ in mon
tem dñi q̄ doceb̄t nos vias suās
Deut. **xxxij.** Qui appropinquāt
pedibus suis accipiēt de doctrī
cius. de tercō hoc est q̄ nocte veit
qñtū ad hoc q̄ venit in secreto.
Job. **iiij.** In nocte qñ solz sopor
occupare hōies pauor tenuit me
et tremor. et post pauca q̄i furtī
ue suscepit auis meāenias fūsū
rīj eius. **P**ſ. In die mādauit do
min⁹ misericordiā suām et in no
cte canticū eius qñtū ad timorez
q̄i siebat accēdē publice. **I**siae
xxvi. Anima mea desiderabit te
in nocte q̄ spū meo in p̄cordijs
meis. de manevigilabo ad te p̄ſ.
media nocte surgebā ad cōfi. ti
sup iudicia oīs tui (et dixit ei rab
bi scimus q̄.) ecce studiū p̄quirē
de veritatē q̄ dic̄ tria magisterij
scilicet cōfessionē. magisterij au
toritatē q̄ autoritatis per signa
euīdēcia p̄batā rāconem. dicit er
go de p̄mo: **R**abbi: hoc est magi
ster. **J**ohelis. **ii.** dedit nobis do
ctorem iusticie q̄ descendere faciet
ad nos ymbrem matutinum q̄ se
rotinū. doctor enī est magister cu
ius eloquū stillat in grācia sicut

ymber tēpane? et in gloria sicut
ymber serotin? Isa. xxx. Erunt
oculi tui vidētes p̄ceptorem hoc
est m̄gr̄m et aures tue audiētes
verbū post tergū mouentis. Au-
toritatē aut̄ tangit cū dic̄ scim?
qr̄ (a deo vennisti m̄gr̄) Illi ei cre-
dendū est per omnia q̄ se a deo p̄
bat remisse. Jo. iii. Qui de celo ve-
nit sup̄ oēs est Math. xxiiij. Aḡr̄
scim? qr̄ verax es et viā dei in veri-
tate doces. ic̄ Joh. xij. A deo exi-
uit et ad deūr̄ vadit. Nemo em̄ p̄t
facere h̄c signa q̄ tu facis nisi sit
deus cū eo) Rō est autoitatis di-
uine quia p̄ signa credidit Ideo
signa p̄ racōne inducit Joh. xv.
P̄ si signa fecissem inter eos que
nemo aliūs facit p̄tūm nō habe-
rent Joh. ix. A seculo non est au-
ditū quia q̄s aperuit oculos ceci-
nati nisi esset deus cū eo. nō poss̄
facere q̄c q̄p̄ Sed cōtra Math. v.
ij. Multi dicent michi in die illa
dñe domie nōne in noīe tuo p̄ple-
tauim? Nōne in noīe tuo demoi-
nia eiecim? Et ego refitebor illis
qr̄ nūq̄ noui vos. Sed ad h̄s di-
cendū p̄ miracula fūnt p̄pter infi-
deles vt cōuertatur sed illi qui mi-
racula faciūt illa facere nō p̄nt mi-
si de? vt opans sit cū iphis Sed
qr̄ miraclāvt dicit Gregorij Ali-
q̄n fūnt ad demōstrandā sancti-
tate p̄sonē Temp̄ autē ad demō-
strādum sanctitatē ecclesie. Ideo
aliq̄n fūnt per bonos in p̄sencia

fidelium ad fidem edificātor̄. ali-
q̄n fūnt p̄ malos in fide tñ ecclē-
sie Sed hic nyco dem? sumit ar-
gumentū a mō faciēdi signa: qr̄
dñs fecit illa in p̄tāte sua sine in-
uocacōne et supplicacōne et iō hoc
q̄ dicāt nisi fuit deus cū eo intel-
ligit q̄ diuinavtus opans habi-
tet in xp̄o nō fuit in alio sancto
qui p̄ supplicaciōem impetrat fie-
ri signa. h̄s fūnt aliqd̄ diuinuz la-
tens in corpe cristi. sicut i p̄fī iu-
dei viderūt ignēū quiddā et diuinū
radiare de ipso et ideo nycode-
mus vennit ad q̄rendū veritatē ab
ipso fūnt ab eo in q̄ latebat ali-
qd̄ diuinū et iste est lrē intellāns
Tñ verum est q̄ de? est q̄drupl̄r
in creatūris sc̄z p̄ essentiā et p̄nīā
et potētiā et p̄ inabitātem grām
et p̄ corpalem vniōnē et naturale
et p̄ glorie informaciōnem et p̄mo
mō est in omnib⁹. sc̄do mō in san-
ctis. tertio nō in xp̄o. et q̄rto mō
in glorificatis Sed cum hoīe dī es-
se q̄n ei p̄stat auxiliū p̄ opaciōez
p̄s Cū ipso sum in tribulaciōe en-
piam. ic̄. p̄. Cor. xv. Nō ego at̄
h̄s gracia dei meū. homo autē est
in deo fūnt in cōtinente Actu. xv.
ij. In ipso vūim? mouemur et fu-
mus. Math. xij. Qui nō colligit
meū dispergit et q̄ non est meū
cōtra me est Deus autē dic̄t esse
cum xp̄o quia diuinū aliqd̄ radi-
abat de ip̄o qd̄ ip̄fuz deū esse ostē-
debat Actu. x. Pertransiuit bene-

29

faciendo & sanando omnes oppresas
a dyabolo quoniam deus erat cum illo. **Joh.** v. opa que ego facio ipsa sicut que testimonium phibet de me. **Rubit ihus & dixit ei** **Vic** incipit doctrina de sacramento regnacionis. **Et dividit** in tres partes. In quarum prima dat regnum domini doctrinaz quantum ad effectum & materiam & spiritum in sacramento opantem. In secunda autem spealiter tagit doctrinaz quantum ad iauue apconem per passionem cuius virtute baptisimus celum apit. In tercua tagit effectum quantum ad fidem passim. secunda pars incipit ibi: **Et ne** mo ascendit in celum: **Tertia** ibi & sicut moses ac. **In prima** harum adhuc tres paragraphi dicuntur. In quorum primo ponit illuminatio de regnacione quod fit in baptismo. In secundo ponit illuminacionem de spiritu regenerante ibi: quod natum est ex carne caro est. **Tertio** ponit illuminacio quantum ad veritatem immobilitatem in utroque istoru ibi: **Rubit** nicodemus & dixit ei quomodo possunt hec fieri? **Adhuc** in primo duo dicuntur. **s. doctrina regnacionis.** & explanatio doctrine. ut sit intelligibilis. ibi: dic ad eum nicodemus: **In** primo tria dicuntur veritatis scientia et cōfirmacionem (**Amen amē**) hoc est vere vere. quod habet veritatem cōfiliū eternum in p̄fimione patris & habet immobilitatem in verbo ubi increati hoc pronunciantis. et

ideo bis dicit: amen amē. **Coz.** in nobis est in illo est & non habet in illo est (dico tibi) ad tui illuminacionem & utilitatem. **Eccī. xxiiij.** illuminabo omnes sperantes in domino. **(Nisi quis renatus fuerit denuo)** **Nati** enim fuimus per nos in statu in nocencia & mortui fuimus in morte culpe quod nos a via vite & glorie separavit. **Gen. iiij.** quacumque die comedentis ex eo morte morienti. & ideo per sacramentum oportet nasci denuo habere formam filii dei. **Jacobi. i.** voluntarie genuit nos velox veritatis. ut simus in omnibus aliquod creature eius sic enim per sacramentum fidei dat liberibus patrem filios dei fieri de quibus dicit quod ex deo nati sunt in formam dei quam per peccatum amiserunt. **Mal. iiij.** Numquid non unus est pater omnium nostrorum? unus enim omnes adoptuos gnat in formaz & hereditate suā. **Rō. viij.** quos percivit conformes fidei ymaginis filii sui hos & vocavit supple regeneracionis sacramento. **Isaye. lxiiij.** pater noster es tu. nos vero lutum & factior nr̄ tu & opera manuum tuarum omnes nos. sicut enim denuo nascimur natitate divina. quod prima nativitas est innocencia per patrem deum & secunda post lapsum est nativitas in formam filii dei per regnacionis sacramentum. tertio tagit defectum qui est in non suscipiente sacramentum. **(No** potest videre regnum dei) visio autem hec patet debet intelligi sic videt

agricola ea q̄ sunt culture q̄ ali⁹
nō videt. Et pistor videt ea q̄ sūt
artis pistoie ⁊ edificator ea q̄ sūt
edificacōis ⁊ sic de alijs. Dic em̄
ad opus ⁊ iusticiā videt is q̄ p̄cā
pit sacramentū fidei ea q̄ p̄tinent
ad iusticiā fidei q̄ ali⁹ nō renā
tus videre nō p̄t. Regnū autē dei
in q̄ regnat de⁹ sicut eciā alibi di
xim⁹ dicitur cōpleta ⁊ cōfirmata
ptas iusticie dīme in qua regnat
de⁹ sicut rex regnat i h̄ijs qui cu
stodiūt leges ab ip̄o rege confir
matas **Luc.** xvij. Regnū dei intra
nos est. **Math.** vi. Adiuat reg
num tuū p̄s Regnū tuū deus reg
num oīm seculor̄ v̄ga directiōis
v̄ga regnū tui. Contra h̄ac exposi
tiōem videt esse glō. que dicit nō
p̄t me cognoscere: intelligi debet
vt regē in suis regnante⁹ q̄ agno
scitur in iusticijs ⁊ legib⁹ suis. In
illis em̄ videtur visio veritatis hic
p̄ meritū ⁊ i futuro p̄ p̄mū ⁊ sic
in idē redit glose intellāis p̄ hoc
eciā soluit qd̄ obiā p̄t p̄ illud **Lu**
ce. xvi. Vir diues in regno dei vi
dit lazaru⁹ qd̄ diues cū malus eēt
nunq̄ vidit regnū dei v̄hiōe acti
ua qd̄ nunq̄ vidit iusticias ipsi⁹
sed vidit lazaru⁹ in splendore iu
sticie visione simplicis intellāis
⁊ hoc non vocatur hic videre reg
num quia intelligitur de visione
benelaciti que ad op⁹ pertinet
Capie. x. Ostendit illi regnū dei
⁊ statim sequitur ⁊ dedit illi sciencā

am sanctorū qd̄ dedit illi sciencā
practicā hoc est operatiā sancto
rū regni illius qd̄ est preceptor⁹
⁊ statutor⁹ ipsius regni in qbus
illū honestauit in. tē. **D**icit
qstio vtrū iste sermo ex tpe quo
platus est habueit vigore. vide
tur q̄ sic: qd̄ nō excedit verbū dei
vt dī **Thob.** xiiij. **Marc.** xiiij. **Lu**
ce. xxi. **Math.** xxiiij. Verba mea
nō transibūt. In otariū autē hu
ius est q̄ ex tūc non om̄s saluati
baptizati fuerūt cum tū multi spē
in deo habētes fuerunt mortui q̄
michil sciuēt vel scire potuerūt de
sentēcia i o culto noctis ad nyco
demū prolata. Ad hoc dicit mgr
hugo de sācto victore q̄ tria sūt
tpe gr̄cie ante legē scz ⁊ an sentē
ciā istā in quo baptisim⁹ nō sūt
sed circūcisio ab originali purga
uita ante legē ab eodē purgauit
fides ⁊ sacrificia que ab illis fie
bant. **H**oc temp⁹ sūt quo lex
finita sūt ⁊ euangeliū inclovauit.
Terciū autē temp⁹ quo doctrina
euāgelij p̄ dicaciōne apostolica p̄
orbez est vulgata. In p̄mo ergo
tpe multi fuerūt saluati fine bap
tismo. In scdō tpe multi saluati
sūt fine baptismō ⁊ multi p̄ bap
tismū qd̄ tūc simul ⁊ arcūcisio vt
simēda ⁊ euāgeliū vt inclovandū
cucurrerūt. In tertio autē nullus
saluat fine baptismō quia i illo
exiuit son⁹ apostolor⁹ in fines or
bis terrar̄ in q̄ nemo exausatur.

Ad obiecta dicit idem hugo q̄ do
minus in v̄bis istis secretū consi
liū suū. amico suo m̄icodemō r̄ue
lauit et nō ad h̄ec ista vt cōmūnē
sentenciam p̄tulit s̄ post resurre
ctionē q̄n Math. vltio dixit bap
tisantes eos in nomine patris et filij
et sp̄uſſandi. et p̄ hoc patet q̄ ver
biū domini nō excedit s̄ obligare
p̄mo incepit q̄n om̄niter ut sta
tutū p̄mulgaſ. Alij q̄dem respō
dent aliter dicentes q̄ multiplicat
institutū baptismus. q̄ntū enim
ad finitā op̄ante virtutē ē gene
ratuā: dicūt baptismū institutū
in baptismo dñi quo ip̄e baptisa
tus fuit. Math. iij. et Luc. iij. qz
ibi trinitas apparuit. q̄ntum ad
materiā et spiritū institut⁹ est s̄
q̄ntum autē ad formā debitā in
stitut⁹ est Math. in fine. Sed
q̄ntū ad actionem ianue institu
tus est Luc. iij. Sed h̄ec soluſ
nulla ē qz in baptismo dñi quid
factū sit oñdī m̄ibil aut p̄ modū
statuti p̄mulgaſ. Similiter Ma
thi vltio qd fieri debeat p̄cipit
et nō p̄mulgaſ aliquod statutū
hic autē directe statutū et ideo so
lucō hugoīs ē vera et tenēda (dicē
ad eū m̄icodem⁹) hic ponitur ex
planacō ut melius apprehendat.
habz autē duo: questionez dubi
tatis. et illuminacionem dubiū il
lud illucidatis. In p̄mo duo di
cūtur. p̄mo eū ponit dubiū. Et i
sc̄do racōnem infert dubitantis.

De p̄mo ait: dic ad eū m̄icodem⁹
dubitatis ē querē tunc primo ap
paret ei veritas. s̄ querit ut disce
re intendes et nō temptator fideli
os. Math. vii. q̄rite et inueni
etis (Quo) q̄ modū queit in ver
bo nō dubitavit. sc̄iuit enī verbū
ē sapientie et sic nō eē euacian
dum. Isaye. lv. Verbū qd egre
ditur de ore meo nō reuertet ad
me vacuū s̄ modū querit. Luc. i.
vnde hoc sc̄ia: ego enī sum senex
(potest h̄o nasci cū sit senex?) de
nato enī p̄redit natura in semī
et nō reuertitur. de serio i iuuētu
tem et natuitatem p̄me in facie
Etat enī m̄icodemus ut dicat glo
sa figurā tenens cathexum in orū.
qui nondū nouerūt ea que sunt
de sp̄u regenerāte. Vn supra i no
cte verit. i. Cor. ii. Animal ho
mo nō p̄cipit ea q̄ sunt sp̄us dei
stulticia em̄ est illi. qz sp̄ualit ex
aminat. sc̄iuit at ille carnalia tm̄
agnoscens qd dixit Isaye. lxv.
Puer centū annorū moriet⁹ et pec
cator cētum ānorū maledict⁹ ē
et ideo n̄ putabat eē aliquā ēgnā
cōem. s̄ putabat q̄ atiqui in pec
catis eēnt morituri et nascitui na
cūtur n̄ renascituri. (Nūquid po
test ic̄) racio est impossibilitatis eo
rum que dicebāt. nō enī vidit re
ditū ad veterū vn̄ exierat et ideo di
cit (Nūquid potest alijs in vētri
mis fūe: carnis: iterato intro
ire) qd agustianis et perfectis

nati n̄ pmittūt (q̄ renasci) q̄.v.ii
Qđ aut̄ est h̄m naturā ip̄ossibile
quā solā iste considerat valde est fa-
cile h̄m culpā. n̄ est ip̄ossible h̄m
grām. h̄m culpā ei mater est cu-
pia in cuius vterum regreditur q̄
oia agit h̄m somite cupie. **Eze. x.**
vii. In die ort⁹ tui non est p̄casus
vmbilicus tu⁹ a in aq̄ n̄ es lota
i salutē aqua at̄ h̄ec baptismus
est q̄ lauat i salutē eos q̄ renascu-
tur ad graciā h̄i n̄ eos q̄ adhuc
mīris cōcupie adberet vmbilico.
Job. iii. Nud⁹ egress⁹ fū de vfo
mīris mee i nud⁹ reuertar illuc h̄
est de vtero cupie fū egressus &
stib⁹ virtutū spoliatus i om̄ die
iteras p̄ctū ad vteruz cupie reu-
tar. **Ecc. xl.** Occupacio m̄gna cre-
ata est om̄ib⁹ hoībus i iugū gra-
ue sup filios adā a die exi⁹ eorū
de vtre mīris vsq; in diē sepultu-
re in mīrem om̄is sic enī om̄es filij
ire nascentur. **Eph. ii.** Et iteram⁹
p̄ctū in actualibus p̄ctis q̄ ad
vterū fede mīris reuertim⁹ i hoc q̄
de est in mīre mala de qua p̄s. Ec-
ce enī in inq̄tati⁹ cōceptus. **Ec.**
Hec est ei mala natitas h̄m quā
tota die fit ad vterz regressus est
et alia natitas nature. **Job. xvi.**
Aulier cū parit tristiciā h̄z i cū
pepit iā n̄ memit pressure ppter
gaudiū q̄d h̄z q̄ nat⁹ est homo
in mīduz h̄m quā natuitatē ad
vterū n̄ p̄t esse regressus. tercia
natitas est grē de qua p̄me. **Job.**

vl̄. Qui nat⁹ est ex deo n̄ peccat
h̄ grācio dei cōseruat illum i ma-
lign⁹ non tangit illū et h̄m banc
generacōem possibilis est regres-
sus advterū gracie in q̄ p̄ regnā
cōis sacramentū renasci⁹ a h̄c
egressuz i h̄c regeneracōem ny-
codem⁹ ignoravit. **E**t alia natitas
glorie de q̄. **Job. xi.** Cum te cō-
sump̄tū putaueris orieris ut luci-
fer h̄m quā iterz n̄ est possibili⁹
regressus h̄ est ergo q̄d dic. **Rū**
dit ih̄s. Ecce illuminatio declarās
dubitaciōis rōem dicit at tria. s-
sermōis cōfirmaciōem q̄ exigit
vt satis fiat dubitanti cum dicat
(amē amē dico tibi) q̄d veritate
h̄monis i cōfirmaciōe exitatōis di-
co tibi trepidatōis ei i dubitati⁹
coz n̄ cōfirmat nisi sermōe iura
mēto. **Web. vi.** Nonnes p̄ maiō
rē sui iurant i om̄is cōtrouersie si
mis ad cōfirmaciōem est iuramē
tū in quo abūdanci⁹ volēs deus
pollicitaciōis sue oīdere heredib⁹
imobilitatē consili⁹ sui inf̄posuit
iūfirādum vt p̄ duas imobiles
res q̄bus ip̄ossible est mētiri de
um fortissimū hēam⁹ solaciū h̄ ei
sup̄ rōem fūt i oī p̄bari n̄ p̄nt
i oī cōfirmaciōe h̄mōis accipūt fi-
de. **E**t attēde q̄ n̄ irascit ad nyco-
demū h̄mōem dñi ip̄ossible iudi-
catez h̄ māfuetē iſtruit i paulatī
ad intellēcum spūaliū manuducit
Vsa. xliv. Calamī q̄ssatū n̄ cōte-
ret i līmū sumigās non extiguet

67

et ideo addit. **N**isi quis renatus
fuerit ex aqua et spiritu sancto) quasi
diceret de terrena non intelligo na-
tumate sed de illa quod est per sacramen-
tum gratiae in qua: non quis renatus
fuerit: ad similitudinem prime in
nocecie quantum ad immitatem culpe.
Isaye i. lauamini: mundi estote
auferte malum cogitationum vestra-
rum ab oculis meis et hoc est ex auctor
ut materia huius vim regnatiua
et spiritu sancto regenerante. **G**en. i.
Opus domini ferebat super aquas.
Pro. xxv. domini super aquas deus ma-
iestatis intonuit. **D**ic enim aperte
sacramentum quod aquavibile ele-
mentum per virtutem ablutiua simili-
tudinem facit extrema spiritus regene-
ratis opacem inuidicie facit intus
Joh. i. Ipse est qui baptisat in spi-
ritu sancto. **N**umei. xix. qui aqua ex
piacoma aspersus non est: immu-
nus est et manebit inmundicia eius
super eum. **E**zech. xlviij. postquam ve-
nerit illuc aqua sanabit et vivet
omnia ad que venient terrae vivent
(non potest introire in regnum dei) terci-
uni est. affirmat enim sermonem expla-
nat modum regeneracionis et expla-
nat penam regeneracionem negligen-
tis dices: non potest introire ut pos-
sessor in regnum dei: **I**ntroire enim
in regnum est videre ipsum. quod visio
ut dicat **A**ugustinus: est tota merces dum
modo sit visio pascens videnter
qui est visio amati et habiti. et hoc
est visio ubi visus lumine suo pa-

sciente intrat in vidente et vides per
bipunctatum intrat in regnum visam et
hac visione non nisi boni habere
potest **M**ath. xxv. **I**ntra in gaudi-
um domini tui. **S**ic enim hic intramus
in regnum iustitiae et in futuro intra-
bimus in regnum gloriam. et sic cum per
me dixit: non potest videre: hoc di-
cit: non potest introire in regnum dei
quod sapiens. xv. nos te: est consumi-
mata iustitia et scire iustitiam tuam
et virtutem tuam: radix est immortalis
sapiens. vi. **C**oncupiscentia sapie con-
ducet ad regnum perpetuum. **C**oncupiscentia enim sapientie in vi-
sione bipunctata iusticie dat regnum
iustitiae in quo regnat deus. **B**ea-
tificatio contra ea que hic dicuntur quod
multi baptisati baptismi sanguinis
sine auctoritate similes multi bapti-
sati baptismi flamnis hoc est spiritus
in penitentia. qui nunquam in aqua im-
mersi sunt: regnum dei ita uerum et sic
non semper necessarius est baptismus
aque. **H**ed ad hoc respondet magi-
ster in sententiis suis dices: quia
verum est quod quidam in sanguine
baptisati et quidam in spiritu scilicet
baptisati saluantur. sed hoc in il-
lis verbis sacramentum aque non est
tactus religionis sed articulus necessi-
tatis excludit hoc est qui morientes
martirio vel naturali morte fide
vera querunt in aqua baptisari et
habere non possunt. quod ergo dicit
dominus: non quis renatus fuerit in hoc est
regeneracione quam facit auctor spiritus

68

hanc at regnacione facit sanguis
et prima in articulo necessitatis ubi
baptismus aq; haberi non potest hunc so-
lucio satis est conueniens in loco isto.
(Qd natuz est ex carne. ic) In
pte ista ponit illuminatio spiritu ad
spiritum opantem. dividit autem hoc ps
in duas. In qz prima tagit illuminati-
onem spiritu ad spiritus operationem p-
fectam. qz carnis adhuc nycodemus
oculos ad tantum lumen attol-
les novahuit. Jo in. ii. pte non intel-
ligentem ad fidem eleuatur qd intel-
ligentem non valet saltem credat ibi r-
dit nycodemus. adhuc in prima pte
duo sunt paragaphi. In qz primo
operationem spiritus explanat. in secundo
pro similitudinem probat ibi. Hoc
vbi vult spirat. In primo adhuc
duo facit in qz primo generatione
carnis permittit. In. ii. generationem
spiritus subintroducit. dicit ergo qd
natuz est ex carne. q. d. b. dico qd
non intrit in regnum qui non est ena-
tus ex spiritu. aq; qz qd natuz est ex
carne ade corrupta (caro est) hoc est
carnile est qz sic dicit Aug. omnis
hoc generatione carnis est ad am in
persona est particularis hoc et i o in ge-
neratione ista: generatione carnis transi-
dit pectus originales et i o generat car-
lem in pecto originali existente. In
hac enim generatione portamus
ymaginem terrae parentis Gen. v.
Genunt ad am filios ad ymaginem
et similitudinem suam hoc est in pectis
existentes. In generatione enim carni ex le-

ge cocupie que est filia pertinet di-
cit Aug. pectus originales in ascensu
in puluis et sic intelligit qd natuz
est ex carne. hoc est qd non habet
mouens ad generationem nisi con-
piscencia carnis: caro est: carnale
est habens carnis corruptionem ut
formalit intellecta accipiat locu-
cio posca qd materialit. Hoc pie. x.
ij. Et at em semper maledictu ab ini-
cio et naturalis malitia eorum et im-
mutari non poterat. Rö. vii. Hoc
qd non habitat in me hoc est in car-
ne mea bonum. nam velle adiacet mihi
perficere autem bonum non inuen-
io et ibide video aliam legem in mem-
bris meis trahit legi mentis
mee et captiuante me in lege pec-
cati que est in membris meis. Ab
hac ego lege peccati pectus origina-
le trahit et sic natuz ex carne
caro est. **(Et propositum: qd natuz
est ex spiritu)** in quo in utero ec-
clesie non est nisi spiritus operans
et mouens (est spiritus) formalit
intelligendo. hoc est spiritualis
habens formam spiritus ad vitam
gracie sicut fit nativitas per spiri-
tum in sacramento. Iohannes. pmo.
**Qui non ex sanguine neque ex volu-
litate carnis neque ex voluntate vi-
ri sed ex deo nati sunt Illi ergo na-
scitur in spiritu vivificantem pri-
me Corinti. xv. Dic portavimus
ymaginem terreni sic et portavimus
ymaginem celestis. Natum er-
go generatione primi ade est caro.**

62

et renatus regnacōe scđi est sp̄i-
tus hoc ē sp̄uale. hoc ē ergo qđ
dic̄t sicut dicit̄ i. Coz. vi. Qui
adheret deo vnius sp̄ius est. Ysa
ye. xxvi. a facie tua dñe concepi-
mus et qđ pturum? et pepimus
spiritū salutis. De carne autē qđ
dicto mō nascitur ex carne. i. Co-
rinti. xv. caro et sanguis regnū
dā nō possidebūt. nec corruptela ī
corruptelā possidebit. Ex qđ ergo
sic se habet ī ḡnācione carnis
et sp̄ius. Non mireis quia dixi ti-
bi oportet em̄ vos nasci denuo.)
qđ sicut peccatū vnius ī generaci-
one corrupte carnis clausit ēgnū
ita iusticiavnius ī regnacōe spi-
ritus regnū apit. Et ideo si ēgnū
int̄rare vultis: oportet vos nasci
denuo: neq; hic ē aliquid mirandū
qđ sic medicina etra originales pec-
catū ordinat̄ qđ nec insolitū est
nec p̄f̄ sp̄em et facultatez ammi-
ntantis. i. Pet. i. Regnauit nos ī
sp̄e viuaz hereditatē icorruptibi-
lem et imarcessibilē et incotamia-
tam cōseruata ī celis. Vide em̄
hoc generacōe mirabilis. quia dicit̄
tur Ysaye. ultimo quis audiuit
vnc̄p̄ tale aut qđs vidit huic simi-
le. nūquid pturiet terra ī die vna
et p̄f̄ ges fil̄ Sed ad h̄ dicēdū
qđ qui d̄ ista generacōe est mirabi-
lis sic dicit Ysayas. h̄ tamē posita
generacōe causa qđ est sp̄ussan-
dus opans ī sacramēto: cessat
ammiracōe. qđ non est mirū si sp̄ius

sāctus formā gracie dās generat
ad p̄cōm̄ filiū sp̄ualem et hoc ī
tendit dñs dices: nō mireris: qđ
iā tibi ad p̄cōm̄ spiritū regene-
rante ī sacramēto reuelati et ī
illo: oportet vos nasci denuo. Actu-
um. i. vos baptisabim̄ sp̄usacto
non post multos los dies. Joh.
i. hic est qđ baptisat ī sp̄usacto
et hoc h̄m̄ Cris. probat a minori
qđ min? videt qđ (sp̄ius) h̄ ē corpo-
rea s̄bstancia sp̄ualis et inuisibilē
sicut ē ventus (vbi vult) hoc est
libere qđ habeat liberā sue spiracōe
omis voluntatez (sp̄itat) vndiqz
pflās. Eccīastes. p̄. lustrās vni-
uersa p̄ circuituz p̄git sp̄us et ī cir-
culos suos reuertit (et vocē) hoc
ē sonū aspiracōe (eius audis)
aure corporea. Ezech. i. Audiri
vocē etmōcōm̄ magne post mē
(h̄ nescis vnde veniat) qđ s̄bstan-
cia eius ē inuisibilē et ideo visu ex-
terioris p̄cepacōe nescis vias
eius (aut qđ vadat) Eccīastes. x.
ignorās que sit via sp̄ius et qđ tra-
one cōpingātur ossa ī vētre pre-
gnantis. Sed cōtra bene sentit
qđ ventus flās ab aq̄lone tendit
ī meridiem et ecouerso et ventus
flans ab oriente tendit ī occiden-
tem et ecouerso. ergo nō est verū
qđ ponit̄ ī fili posito. Rūdendū
ē h̄m̄ Cris. sicut dicit̄ est qđ p̄c̄uis
in signo p̄cipiat vñ venit aut qđ
vadat flatus vēti. tamē non scit
cā agens cū determinata p̄cep̄cōe.

Q3

et definitus locus eleuacōis ei⁹
nec scit determinate loc⁹ defectōis
eius ultra quē fatus ei⁹ non p̄ce
dit et q̄ ad hoc s̄m Crisost. dicitur
Nescis vñ remat aut q̄ vadat et
ideo Ecc̄. s̄m Iohā dicit ignoās
q̄ sit via spūs p̄s. Qui p̄ducit vē
tos de thesauro suis: qz aliquā est
clausus i nube. aliquā inuisibilis
expāditur i aeris superficie. aliquā
ecīā ingredit viscera tūre: et aliquā
immittit radicib⁹ vegetabiliū et
semp̄ vapor talis format om̄ia q̄
in naturis format virtute celi q̄
eleuaf et ideo ad spūm sanctū ali
quā habet similitudinē. hanc at
expositōem facit Crisost. Jo qz vē
ritas greca in q̄ scriptus est liber
iste habet sic ventus flat et vōcē
ei⁹ audis. et c. et hoc simile adap
tat a mōre spūtū dices. **D**ic om̄is
est q̄ natus ē ex spū. sc̄z inui
sibilis format in formā quā dat
spūssand⁹ et est sensus magis
videt q̄ tibi nota sit via et v̄tus
spūs corporei q̄ via et virtus spi
ritus incorporei qz illum salte au
dis istū autē nec vides nec audis
et illa est tibi nō cognita et igno
ta cū tamen scias q̄ om̄is dat for
mas naturales nascentib⁹ ergo
qui⁹ ignores spūm sanctū: scire p̄
simile inductū poteris q̄ ipse no
uas formas dīmas dat om̄ib⁹ a
se gnatis et qz talis spūs in bap
tismo opatur: scire poteris q̄ bap
tisati in nouas formas filiorū dei

regnant̄ hoc expositō Crisost. et est
vera et trālis Aug⁹. autē et bede ex
positōes fūt iste. ita q̄ p̄bet a mi
norī et a simili posito. **D**ic hoc q̄
dicit. **O**p̄ svbi vult. et c. fit racio
p̄cedēciū ac si dicat nō mireris
quia dixi tibi oportēos nasci de
nuo qz spūssand⁹ vbi vult. q̄ li
beram h̄z deitatem. i. Cor. xij. **D**ec
om̄ia opatur vñ atqz idem spūs
diui. fin. prout vult: spirat h̄z est
aspiracōmis sue dat grām et esse
ātu et formā et illius q̄dem vōcē au
dis triplicē sc̄z in sc̄pturis lectā
in sancto p̄dicatore enūciatā et in
renato ostēsam. de p̄mo Apoc. ii.
Qui h̄z aures audiat qd spirit⁹
dicat eccl̄is. **D**e secūdo Math. x.
Nō vos estis qui loq̄mī h̄z spūs
patris vestri qui loq̄tur in vobis
Marc. xij. **N**ō vos estis loq̄ntes
h̄z spūssand⁹ **A**ctu. vi. Non pote
rāt resistē sapie et spūi qui loq̄ba
tur. **D**e tertio Galat. iiiij. **Q**uiā
estis filij ^{dei} spūtū filij sui
in cordavī clamātem abba p̄
Hic ut enī spūs carnalis patris
format filū in formā patris simi
lem s̄m naturā et filij ad p̄m in
elimat affectū et facit filium p̄m
in uocare. **I**ta spūs p̄ris celestis
in sac̄mēto p̄ grām format bap
tisatu in formā et assimilacōnem
patris celestis et mutat cordis af
fectū ad eum et mouet ad eum in
uocādū. **D**ic ergo vōcem eius
cuius ip̄e spirit⁹ causa est audis

et tamē (nescis vñ veniat) hoc ē
quō cor illi² itrauit (ā q̄ vadat)
hoc ē quō redierit. q̄ ipse est na-
tura inuisibilis. vñ veniat. h̄
ē ex qua prefigurōne et cōfilio dñi
hoc veniat: ā quo vadat: hoc est
ad quā b̄titudinē deducat. Job
ix. si venerit ad me nō videbo eū.
et si abierit nō intelligā (sic est)
vt spūssandus (omis qui natus
ē ex spū) i forma inuisibili forma-
tus in filiū dñi cui² vie ignote fūt
tibi q̄uis aliquid audias vñcez ip-
sius quā spūs loqtur p ipm. Ec-
clesiastes. xi. ignoras opus dñi q̄
ē fabricator om̄i. maxie autē il-
lud opus ignoratur qđ deus fa-
ctū p seipm. Job. xxxvi. memēto
q̄ ignores opus eius de quo cea-
nerūt viri. H̄m autē omnes exposi-
tores i dñe intendit. s. q̄ sicut natū
ex carne corrupcōm viciō sbiecta
ē caro viciata. ita natū ex spiritu
viciō purgante est spūs: nulli vi-
cio sbiectus et sicut ex carnali pa-
rente gñacionē primā p legez cō-
cupiscēcie. ita generacōem sc̄daz
bēmus ex celesti p̄r̄ spiritū ḡ
āe. Obicit autē quidā q̄ sc̄dū
hoc homo sc̄us purgatus a pecca-
to deberz generare filiū nō in pec-
cato existentē. q̄ generauit in for-
ma spūs quē habet. et habz spi-
ritusandū. Sed ad hoc in p̄mis-
sis iā est r̄nsum q̄ om̄is homo in
natura ē adamviciatus. et p hāc
naturā viciatā gñat viciatū et re-

generacōne indigente. q̄ hoc na-
tuē viaū non purgat̄ sātitate p-
sone q̄diū in natura remanet lex
cōcupiscēcie et ideo sic circūfus
gñat ppuciatū vt dīc Aug². tra-
icēs i eū id quo ipse iā caruit et si-
cut granū a palea iā depuratum
gñat gñū paleatū. Ita existens
in ḡdā geneat̄ eū qui in origina-
li nascit̄ pctō ppter legē concipi-
scēcie c̄manētem in natura vici-
ata a qua nullus libeāt̄ n̄ per ege-
nerantē spiritū gracie. et hoc ē qđ
dñs pbaē intēdit et instruere in
codemū et patet q̄ subtilē valde
et r̄onabilis est hec doctrina (Re-
spōdit m̄codemus et dīxit ei) ad
huc carnalē et opa spūssandi nō i
telligēs. i. Cor. iiij. animaē homo
nō p̄cipit ea q̄ sunt spūs dñi. Stu-
ticia em̄ est illi q̄ spūualit examina-
tur (Quō possunt hec fieri?) q̄a
carnalibz cogitacōibus plen².
vt dīcit Aug². nō nisi carnalem
meditabaf̄ gñaciōem. p̄ma Cor-
inth. xij. Cū eēm p̄uulus loque-
bar vt p̄uulus sapiebat̄ p̄uul²
et attēde r̄auerēciā m̄codeim². q̄
nō atradicit neqz isultat̄ s. vt stu-
diofus modū inqrit. sc̄ies verba
xpi esse vera et cū effectu. s. modū
nō sfiderās et in mēte semper ha-
bēs qđ premisit. Dām² quom̄
am a deo vennisti magister: et q̄ a
deo venneti atradicēdum nō fuit
(R̄udit ih̄s et dīxit illi) alcius ad
huc n̄ intelligēte; illuinādo dīc at-

tria quorū p̄muin est q̄ p̄ modū
redarguōmis ad sc̄pturā intelli-
gēdā mente eius reducāt. sc̄dm
est p̄ eius q̄ a deo exiuit sermōni-
bus simplicit̄ est stādū a simpli-
ciā a firma fide est illi credēdū. q̄
ad intellectū verborū eius nō vēni-
tur nisi per fidē. terciū est q̄ p̄ ali-
quā rācōem intelligēdi dīcta oñ
dit p̄ terrenā similitudinē q̄uis
diuina nō p̄fecte in terrena simi-
litudine dōceri possint. dīcit ergo
(Tu es magister) q̄ scripturā do-
ces (in israel) ubi not̄ est deus
a dīna in sc̄ptura p̄signata legū
tur p̄s. Notus in iudea de? in is-
rael magnū nomen eius (a bec
ignoras) quasi dicat hoc est mi-
nū q̄ ista p̄signata in scripturis
nō intelligis. **Vsa.** xxiiij. **Vbi** est
brātus ubi legis verba ponderās.
Hoc est q̄ uideis dīcit xp̄us. **Jo-**
bis. v. **Scrutamini** sc̄ptuās q̄r
ille sunt q̄ testimoniuī p̄hibet de-
me in quib? vos putatis vīta ha-
bere ppter q̄d a ipse philipp? di-
xit. **Job.** p. **Quē** scripfit moyses
app̄bete inuenim? ih̄m filiuī. **Jo-**
seph a nazareth. mirū est ego q̄
hoc mīgr in israel ignorauit. **D**ic
hoc est q̄d dīc ap̄ls. ii. **C**or. iii.
Cū legit moyses vēlamē est pos-
tū supra cor eorū. tam̄ hic latē ter-
reducit mente iphi? ad sc̄pturaz
intellectū. **Amen amē dico tibi**
Sc̄dm est in q̄ ei qui a deo vēnit
dīcit esse p̄ om̄ia credendū. Dīcit

ego (qz) no sego a p̄li a discipu-
li mei q̄s iformauit. **Job.** xv. **O**m-
nia queūqz audiui a patre meo
nota feci vobis. **Job.** p. **V**magēni-
tus filius q̄ est in finu p̄ris ipse
enarravit. nos ēgo h̄ ē ego a q̄bō
enarravi (q̄d sc̄m?) vērissimō
sciendi q̄r per modū reuelacōm̄is
sp̄us est. q̄r om̄is hūana fallit co-
gitacō p̄s. **E**go dīxi i excessu meo
om̄is homo mēdar. s. q̄n p̄ sp̄um
humanū cogitacōem excessi om̄is
hō mēdar. **Kō.** iii. **E**st at de? vēr?
om̄is hō mēdar. **S**ic ergo hoc q̄d
vērissimē sc̄m? (loqm̄ur) dīc tamē
alia glo. q̄ p̄ loc p̄plūralit̄ dīcit
loqm̄ur innuit mīsteriū tritatis
Job. xiiij. **E**go in p̄rē a pater in
me est. **Job.** xiiij. **P**at in me ma-
nēs ipse fac opa. **E**t q̄d vīdim?
testamur) q̄r testimoniuī nō est
mīsi de visu. **Job.** viij. **E**go q̄d vī-
di apud p̄rem loqr. sc̄it at q̄rest
sapiā gemīta. vīdit om̄ino q̄r oia
nuda fūt ocul̄ ei? **Heb.** iiij. **O**m-
nia nuda ocul̄ ei? ad quē nobis
fmo. **D**icit autē in seip̄ovidit̄ vē-
ro in p̄rē hoc apl̄i viderūt in ip̄o
in ḡcīsa mīraculis. **Job.** i. **V**idi
mus gl̄am eius gl̄am q̄s vīmgei-
ti a p̄rē a iō apl̄i sc̄iuerūt a viderūt
Heb. ii. **C**ontestāte deo signis
potētis a varijs virtutib? a spi-
ritu sancti distribuōibus sc̄dm
fūrōlūtate (a testimoniuī n̄m
nō accipitis) a hō est in cōueniēs
q̄n excepīo cōn̄ hostes nō bētūr.

Jobis. iij. qd vidit et audiuit h
 testatur et testimoniū eius nemo
 accipit. hoc at puenit ex hoc qd il
 le qd testificatus est cū suis pauper
 apparuit et ideo veritas ipius co
 tempta fuit. Vnde Job. viij. di
 xerunt. Tu de teipso testimoniū p
 bibes testimoniū tuū non est ve
 rū. Jobis. v. ego rem in noie pa
 tris mei et nō receperisti me. Causa
 aut huius est ut dicit glosa. qd car
 nales estis (si terrena dixi vobis)
 Tercium est in qd edicat ad mentem
 similitudinem terrena citi opaci
 onem nō crediderunt et hoc est qd
 dicit: si terrena dixi vobis: sūm
 militudinem spūs terreni qd vbiqz
 spirat et format natuālia ad simili
 tudinem spūssandū (et nō creditis)
 spūalia ad similitudinem terreno
 ri sumpta qd sic dicit Gregorius. Re
 gnū celorum ideo terrenis simile ee
 dicat quatenus ex his qd animus
 nouit surgat ad incognita qd nō
 nouit et ex his qd vnu didicit qd si
 cofricat et icalescat. Supernatura
 lia emi ut dicit dyomitus nō pos
 sit a nobis cognosci nisi p terre
 norū similitudinem: Si ergo: si
 militudine terrena posita nō ad
 hoc creditis cū tamen sūm simili
 tudinem eorum credere deberetis (qd
 mō si dixeris vobis celestia) fine ter
 renorū similitudine (creditis)
 qd. nullo mō creditis. Papien
 ix. difficile estimamus qd in terra
 sit et que in pspcū sit estimam?

cū labore et qd in celis sūt qd inue
 stigabit. sic ego legi sūm Cris.
 Aug. autē dicit qd terrena qd di
 xit fuerūt qd dixit. solute tēpluz
 hoc. hoc enim dixerat de soluōe cor
 poris terreni sic supra expositū ē
 sū prior exposicō est cōuenientior.
 Job. xxxvij. Nunqđ nosti ordi
 nē celi et racōem eius pones in ter
 ra. Racio enim celi in terra ponitur
 qd celestia ut dicit Gregorius. simili
 tudinibz terrenis cōpartur. Et
 nemo ascēdit in celū. Hic decla
 rat baptismū per effectū quo per
 baptismū celum apīt et dicit tria
 impossibilitatez in celū sine baptis
 mo ascendēdi possibilatē p filiū
 verbū in celum venīedi. et causaz
 huius oñdit ee sūnitatem verbi i
 carnati. dicit ergo: et nemo ascē
 dit: hoc ē ascendere poterit: in ce
 lum: qd qui terrena et cōcupiscē
 tie habet natūratē i celū nō ascē
 dit. qd hoc peccati originale tra
 xit qd padisum clausit. 1. Cor. xij.
 Caro et sanguis regnū dei nō
 possidebunt et corruptela incorrup
 telā non possidebit. Gen. iij. che
 rubim et flāmeuz gladiū colloca
 uit dñs ad custodiendā viā lig
 mi vite et ideo accessus nō patet fi
 lijs p̄m ade. qd caro de carne nati
 fuit: sicut in animalibus ē dictū (n
 qd descēdit de celo) hoc ē visibilis
 in forma serui apparuit p hoc ut
 dicit Aug. descendit baruth. iij.
 in terris vīsus ē et cū hominibus

cōuersatus est h̄ est ad similitu
dinem hominū in forma hominis fa
ctus: operacione spūssandi et ideo
de corpore eius integritate sunt om
nes qui eādem formā spiritus in
baptismo acceperunt. **D**ic enī ip
se descendit Rō. viii. **V**t sit ipse p
rogeitus in multis frībō p̄s. **A**
sumo celo egressio ei⁹. Eph. iiiij.
Qui descendit ipse est q̄ et ascēdit
ut adipleret omnia. **Q**ia autē ad
ipleruit quā omibō elēcis formā su
am per sp̄ni adoptōmis indidit
donec om̄s occurram⁹ in virū p̄fē
ctū in mēsuraz etatis plenitudis
xpi vñ glō dīc. q̄ ascendit h̄m q̄
bō qz sic homibō formā filiacōis coi
cauit p̄ quā in celū exaltat⁹. descē
dit autē h̄m q̄ de⁹ qz sic i formā
hūana visibilis apparuit ut homi
bus formā daret dīmā. vñ glō.
hoc p̄tinet ad scđam natitatē in
spū qz nemo i xpō ad p̄em ascē
dit nisi q̄ ex spū nascit⁹ **fili⁹ homis**
q̄ est in celo h̄m q̄ deus et iō ecclā
filij adoptōis adoptui in celo ef
ficātur p̄ formā filij naturalis et
sic om̄s sibi cōformes saluāturi
null⁹ aliis Nich. iiij. **I**p̄e ascēdit
pandēs iter ante eos Ysaie. lxij.
Quis est iste q̄ venit de etom tan
dis vestibus de bōria. **I**ste formo
sus in stola sua ḡrdies in multi
tudine fortitudis sue. **M**irabilit
ēm̄ formosa est stola sanctor⁹ qn̄
tota vestis xpi in forma est filij q̄
est forma gracie quā spūssand⁹

in omib⁹ sanctis formauit p̄ ad
op̄onem Ysa. xlīx. **V**ivo ego di
cūt dīs. qz h̄is omib⁹ velut orna
mēto vestieis et circūdabis eos tu
bi velut sp̄la p̄s. **A**mīc⁹ lumie
sicut vestimento. vñ Aug⁹. dat si
militudinem istius locūcōis sicut
si aliq̄s nud⁹ descendere de mon
te et reascēderet vestitus: dicereſ
q̄ nemo descendit de monte nisi q̄
ascendit in monte et eōuerso ne
mo ascendit in monte nisi qui de
scēdit de monte: filius hominis:
glō. cū dicit filius hominis ascēdit
dat nobis ascēdenſi certitudinem
cum filij hominū sim⁹: qui est in
celo: in forma dei quā largitus ē
nobis Amos. ix. **Q**ui edificat in
celo ascensiōem suam et fasciculū
suum in terra fundauit fascicul⁹ au
tem su⁹ sunt electi Jere. xxij. Ce
lum et terrā ego impleo Ysaie. lx
vi. **C**elū michi sedes est et terra
scabellū pedum meorum. **P**unt
autē quidam qui querūt vtrum
hoc qd̄ dicitur hic conueniat cri
sto scđm humānā naturaz vel di
uīnā aut scđm vtrāqz. **H**i scđm
humānā. **C**ontra illius non est
descēdere qui i infimo fuit humi
litatis. **H**i autē scđm diuīnam
Cōtra illius nō est ascendere qui
i sumo est maiestatis. **H**i scđm
vtrāqz aut diuīsim aut iunctim
Hi diuīsim. **A**ut ergo fit q̄ na
tura hūana descendit et tūc sequi
tur idē q̄ prius et tūc ecclā diuīna

ascendit qđ eaā prius ostēsum ē
ē in cōueniens. **D**i autē hūana
ascendit hoc quidē esse possz aliquid
modo s̄m ascensū loci s̄ tūc dīne
descendere nō auemt. qz humili
ari nō potest qz ē vbiqz. **A**d h̄
aut nō est difficile rñdere qz hoc
qđ xp̄us de se dīct s̄m vtrāqz na
turā p̄t ipē vñū corpus ē cum o
mībus electis. **D**ic eciā racōe fo
me filij quā opacōe spūssandī
habet ille hō qz dīct xp̄us sibi in
dīta s̄m vñionē facētez ēē psona
le. qz rōne eiusdē forme quā p ad
opconem hñt mēbra eius ē ascē
dere in celū. racōne autē forme di
uine in qz visibl apparuit: hō in
largiēs suā deitatē ē descedere nec
ex hoc seq̄t qz deitas humiliata
fuerit vel r̄stricta localit que est
vbiqz. qz in illo desceſu nec omī
tionē passa ē nec mutacōem sed
aliquid in se assumpt fit qđ p̄us
nō habuit qz alicui se conforma
uit in natura assumpta cui p̄us
zformis p naturā non fuit. racio
ne cui? inferius apparuit s̄m qđ
prius nō apparuerat qz hoc modo
venit. **I**n celo aut semp fuit ē et
erit p dīmitatē. **E**t qz quidam di
cūt qz nemo ascēdit in celū ppri
vitate nisi qz descendit de celo vñ
est. qz omīs qui ascēdit vñtute ip
suis ascēdit qz ipē solus per virtu
tem suā ppriam ascendit. **E**t iste
ē intellectus istius lrē catholicus
a ver? (**E**t sic mōyses) **D**ic dat

principiū p qđ baptism? opaf
regñacionem. hoc emī passionis
xp̄i est sacramentū qz dicāt duo. s.
figurā passionis qz mīsteriū fidei
de figuā passiōis dīc: **E**t sic moy
ses: **N**umeri. xi. fac serpente ene
um qz eige eū in palo qz pcussus
aspexerit eū viuet. **I**ste serpens
eneus qm̄ nibil venem habuit s̄
multū sonoritatis. qz es sonorū ē
fiḡt xp̄m similitudinē habentez
in forma hūana cū venenatis. h̄
ē peccato viciatis: nihil tamē ha
buit venem siue p̄cti. **E**rectio autē
eius in palo erectionē xp̄i signifi
cat in cruce. **E**t aspectus in eū: est
intuitus fidei ad xp̄m patientē qz
h̄ fidei aspectus sanat credētes qz
hoc tāgit h̄ in figura. qz passio et
sanguis xp̄i in regñacionis sacra
mēto opatur. Rō. vi. **C**onsepul
ti sumus cū illo per baptismū in
mōrte. vt quō surrexit xp̄s p glo
riā patris. ita et nos in nouitate
vite abulemus. Col. iij. **M**ortui
emī estis qz vita vñā abscondita ē
cū xp̄o in deo. **I**ste serpens eneus
ere sonoro. qz in cruce p̄dens oia
sonuit qz erāt necessaria ad sanita
teni eorū qui percussi fuerāt a lim
guia serpentis antiq. **L**uce. xxij.
pater ignosce illis qz nesciūt qd
faciūt. pater in man? tuas cōmē
do spiritū meū qz. **Vñ** eciā centu
rio audiēs sonū hui? eris: glori
ficauit eū dices Math. xxvij. re
re filius dei erat iste. figura autem

serpētis eligit qz serpēs prē om̄i
b? alijs caput habet mobile. ita
ecā qdī recte a tergo respic̄t h̄
fibi natura dedit ut possit post se
occasiōes accidētes suo lōgo cor
pi respicere: i sic pārā spēxionē
dic̄t esse prudētes animal in bono
vel astutū in malo. de bono qdēm
dic̄t. Math. x. Estote prudētes
sicut serpētes. de malo autē. Gen.
vij. Serpēs erat callidior cunctis
aīantib? terre qdī ideo serpēs q xp̄o
q dyabolo atq; bñf. Xps enī to
ta longitūdinē sui corp̄is aspexit
q occasiōes p̄dōz abstulit. dy
abol? totū corp? humāni geneis
ifecit. p̄prietates āt serpētis sup
matheu q lucā sunt nōte h̄ est qd
dic̄t. Hic moyses (exaltauit ser
pētem in deserto) p qd̄ eduxit po
pulum. Deuterono. viij. Ductor
tuus fuit in solitudine magna at
qz terribili in qua fuit serpēs fla
tu adurens q scorpio: q dyppas
que solitudo mūdum significat
cum dyaboli infidij temp̄tans
per astūcias est flatu adurens
retro pūgens in penīs q an blan
diens p delectamēta qui exhibet
est scorpio libidiem autem accē
dens q coacipiscētiā excitans.
Est dyppas que quē pcutit in de
finēter fitit. vnde sequitur (ita ex
altari) in cruce (op̄oret) hoc est
op̄otū est ad conueniētem re
dempcionū (filium hominis) qz
in hoc passus est i quo filius ho

mīnis est. Jobānis. xij. Ego si
exaltatus fuero a terra om̄ia tū
ham ad meipm p̄s. Exaltare dō
mine in virtute tua cantabim? q
psallem? virtutes tuas. Jobis.
viij. Cum exaltaueitis filiū homi
nis tūc cognoscetis quia ego su
crist? exaltatus a terra maximā
sue cognicōmis virtutem ostendit
tani in celo qd̄ in terra qd̄ in
mortuis qui erāt in inferno. Et
ideo sic dicitur philippē. secūdo.
Hibi curuatur om̄ie genu celesti
um terrestriū qd̄ infernorū qd̄ om̄is
lingua cōfiteat sibi quia ip̄e
est in gloria patris Can. vij. Di
xi concendā in palmā qd̄ compre
hendam fructū eius. Fructū enī
redempcionis apprehendit per vi
ctoriam palme crucis. Ut om̄is
qui credit Hoc dñm est in quo po
nit similitudinē ad respectū qui
respic̄ebāt ad serpētem erectum
Hic enī per fidem respic̄atur ad
cruifixū qd̄ hoc est qd̄ dic̄t oīs q
credit: hoc est qui in fide forma
ta respiat qd̄ tendit (in ip̄m) hoc
enī est vt dicit Augustin?. Cre
dere in ipsum. Nam fide informā
q demones maliqz credunt qui
dem qd̄ non saluātur. Jacobi secū
do. Deniōes credunt qd̄ contremi
scunt (nō pereat) propter virus
ātiqui serpētis fibi infusum (sed
habeat) Jam antidotū p graciā
recipiēs (vitam eternā) p bapti
simū receptū in fide crucifixū hoc

significati est. Exo. vii. ubi ser-
pes moy si deuorauit serpentes ma-
gorum. **A**p. xvi. filios tuos nec
draconum nec venenatorum vicerunt
detes - misericordia enim tua adue-
niens sanabat illos. **N**ed tunc
quiritur de his quod fidem habet for-
matam. et tamquam prius et non capiunt
vitam eternam qui non perseverant. **N**a-
thaniel qui perseverauerit usque in fi-
ne hic saluus erit. **A**d hoc dicen-
dum quod habens fidem formatam non pe-
rit sed saluatur secundum hoc quod huius apostoli
se causam salutis et si peribit hoc non
est ex insufficiencia fidei quod per dilaciones
opatur sed ex hoc quod non perseverat
et hec est vera solutio. dicitur tamquam que
dam quod salus est fidei non fidei Christi
mothorae. **C**aritas est de corde puro
et conscientia bona et fide non fi-
cta hoc est fragili. dicunt ergo quod fi-
des fida est duplicit. **N**on enim non
credit non est fides. si autem credit
et non amat formata non est. si autem
credit et amat et non perseverat di-
cunt quod fida est et ideo non saluat. hec
autem solutio non tam falsa est sed etiam
am heretica quod cum fiducia non ponat
aliquid sequitur ex hoc quod quantumcum
que sanctus secundum primum iusticiam fi-
dem veram non habeat et constat hoc
est falsum. quod aliquam veram et forcioriem
quod ille qui perseverat. **A**po. iiij. Men-
to unde excideris et prima opera fac
quod nihil est dictum si per opera salu-
tem non meruisset. **T**enet a est er-
go prius inducta solutio. Quae sit

auctus Christus quem dominus non apte dixit
nec de sua passione sed per similitudinem ser-
pentis et non alterius non horribilis
aialis cum talia in multis sacrificiis suam passionem significatisbus in
veteri lege describat. **A**d hoc rite
detur secundum Christum quod dominus suam passio-
nem ut medicinam peccati et ut per signifi-
cationem in lege nunc modico amico suo
voluit declarare. ut medicinam auctum
non declararet ne ostenderet quod exclu-
deret per primi serpentis venenum. oportet
autem medicinam in eadem natura esse
cum ergo ut ex sapientia intelligat quod
liter ergo sit subveniens secundum et ideo
oportuit christum simile carnem habere
cum his quibus venenum est infusum.
et sicut se per veritatem assimilavit
bonum saucum in omnibus propter pecca-
tu ita etiam cura debuit ostendere ad
similitudinem eius qui per prima causa
fuit peccatum. **Q**uod ut melius intelliga-
tur oportet nota est quod aliter curatur in
infestio veneni: et aliter alia infirmi-
tas. **I**nfectio enim veneni curatur per
tyriacam que sumitur de serpente hoc
est de carnis ossibus et huic ser-
pentis veneno et ideo sicut est ser-
pens venenatus ita est serpens venena-
tus et ideo exclusio veneni per
subvenientem non ostenditur nisi per cu-
ram serpentis sedem. **A**lia autem alia
quia in lege offeruntur non significati
cum modo ut medicinam passione
christi sed per prius significant ut

oblaconfactā p̄n ad reconciliatio
nē & iō hoc mō passio xp̄i vt anti
dotū & tra venenū primū nō signi
ficat nisi p̄ serpente moyſi. **Dic**
em̄ serpēs moyſi similitudiez ha
buit serpētis venenati & tam̄ fuit
antidotū & tra illū. Ita xp̄s simili
tudiez habuit carnis p̄cti & tam̄
antidotū fuit coñ p̄ctū. **Rō.** viij.
Misit filiū suum in similitudinē
carnis p̄cti & de peccato dānauit
p̄ctū in carne. **Gō.** h̄ est de filiu
dime p̄cti dānauit hoc est deleuit
p̄ctū. **Sal.** iiij. **X**p̄us nos rede
mit de maledicō legis fūs p̄ nob̄
maledicūm h̄ est maledicō p̄mo si
mīlis. **A**d h̄ autē q̄ q̄rit quāe in
ducit p̄figuratū in lege. dicendū
q̄ pito in lege loqbat & iō eū ex
bijs q̄ sūt legis ad fidē passiōis
manuduxit. **O**z adhuc q̄rit. **Cri**
sos. q̄re dixit exaltai & nō suspēdi
cū dicaf. **Job.** viij. **H**uspēdiū ele
git aia mea & mortē ossa mea. **A**d
hoc autē dicendū videf q̄ suspē
diū sonat hororē. exaltacō aut p̄
cruce sonat effūs crucis honesta
tē. q̄r crux exaltat & ne horrorē ny
codem̄ adhuc i fide pusilli dixit
exaltari p̄ suspēdi. **Job** aut spūa
lis amplectēs crucis suppliciuz &
obprobrū posuit verbū suspēcio
nis h̄ est ergo qđ dīc. **Dic ei de**
us dilexit mūd) p̄bat om̄a q̄ di
xit a fine sue legacōmis & est scđa
p̄scapituli. diuidif autem pars
ista in tres p̄tes. **I**n quarū p̄ma

ostēdit finē sue legacōmis scilicet
hōm̄ sanctificacōem & salutē. **I**n
secunda huius salutis ostēdit vi
am ibi: qui credit in eum nō iū
dicat. **I**n tercia autē ostēdit vie
illius causā ibi: hoc autē est iudi
cū. **I**n p̄ma harū duo facit p̄mo
em̄ ex mouēte p̄rem ad missiōnē
on̄dit q̄ nō nisi salutē mittēdo
intēdit. **I**n secūdo hoc p̄ finē ip̄si
us missiōnis ex parte missi pate
fecit. **A**dhuc in p̄ori harū duo fa
cit in quorū p̄mo dīlectōem mit
tētis circa missum in signuz dīle
ctōnis eoz ad quos mittitur ex
aggeat. **I**n secūdo finē quē i mis
sione intēdit declarat dīcit ergo
dīlectōem premit̄es. **Dic:** hoc
est intētum de? dilexit mūdum
ad quē misit filiū. **E**t q̄r hoc euā
geliū legitur in scđa feria p̄ethē
costes notātūr i verbo isto q̄tuor
deus diligēs. dīlectō & mundus
dīlectō & modus dīlectōnis im
portatus per hoc q̄dīcat sic. de? er
go est de? pater q̄ ex paterno af
fectu dulcissimo sapiētissimo for
tissimo dīlexit. dulcissō quia ama
ritudinē in dulcedinem cōvertit
sapiētissimo quia tam sapienter
mundo p̄uidit. **D**ed & fortissimo
q̄r per dīlectōez sic fortiter a for
tissimo dracone & leone mūdum
eripuit. pris em̄ affectō & dulcis
est & sapiēs est & fortis est & im
mutabilis est. dulcis est ut allia
at dīlcois. sapiēs est ut p̄suadeat

fortis ē ut trahat de primo **S**a
piēn. xvi. substācia em̄ tua dulce
dimez tuam quā in filios habes
on̄debas. **P**rouerb. i. En pfero
vobis spiritū meū. hoc ē dilectio
nē mēā. **E**ccl. xxiiij. spūs em̄ meē
dulcis et hereditas mea sup mel
et fauū. **S**apiēn. xij. O q̄ybonus
et suauis ē spūs tuus in nob̄ do
mine. h̄ gustauit ionathas fili
us colubē. hoc ē dilcōnis spūssan
cti et dixit. i. **R**eguz. xiiij. gustauit
paululū de melle isto. hoc ē de pa
tris dulcedime et illuminati sunt o
culi mei. de sapientissimo affectu
dilexit q̄rtā sapient de redēp̄cois
mō cogitauit. **R**ō. xi. O altitudo
diuiciarū sapiēcie et sciēcie dei ac.
q̄s em̄ cognouit sensū dñi. **V**la
pe. xl. cū q̄ in h̄t cōfiliū et instruxit
eū et erudiuit eū sciēciā et viam
prudēcie on̄dit illi. vñ **A**ug. de
se dicit in libro de cōfessionibus.
nō faciabar illis dieb̄ dulcedie
mirabili cōfiderāē altitudinē si
lī dñi sup salutē generis huma
ni. **M**irabilē est facta sciēcia tua
ex me cōfortata ē et nō potero ad
eā. **M**irabile em̄ cōfiliū sapiēcie
fuit q̄ cū homo supbus cupiens
et nō valens fieri sīc deus cecidis
set: ipē sīc homo fieret et p̄ assump
tam carnē lignū notās p̄ qđ cecidis
erat p̄ lignū hōmē redimēt et
imōritatis gloriā qua nudatus
fuerat redideret hōmī p̄ gloriā re
surrectionis. hāc em̄ sapiēciā

nō misi sūme sapiēs poterat cogi
tare. sic ergo sapiētissime dilexit.
dilexit etiā ex affectu fortissimo
cui nec mors. nec mortis autor
nec infernus resistere potuerunt
Can. viij. fortis est ut mors dile
ctio dura sīc infernus emulatio
aque mul. nō po. exti. cai. **N**umei
xxiiij. **C**ui? fortitudo ē sicut rino
cerotis. **J**ob. xij. Apud ip̄m est
fortitudo et sapiēcia. sic ēgo deus
pat̄ diligat vt alliciat te fui amo
ris dulcedo. vt caueat tibi fui a
moris sapiēcia. vt eripiat te fui
amoris fortitudo et hic ē patern⁹
affectus: **d**ilexit: hoc ē dilcōnem a
se p̄cedere fecit et ideo legitur h̄
euangeliū in festo spūssandi. q̄a
tūc sollēmizat̄ festū in quo spūs
sanctus vt dilcō p̄cedit in mun
dū. **D**ilcōnis em̄ verbū trāfit. nū
ē et transīcōnem spūs importat q̄
spūssantus a prē p̄cedens trāfit
in mundū vt mundū sanctificet.
Demp̄ em̄ transit dilectio a dili
gente in dilectū. et ideo etiā h̄ fig
nificat̄ dilcō transire in mundū cū
dicat̄: **d**eūs mundū dilexit: **D**ilcō
aut̄ est spūssantus. q̄r celebraſ
festū trāfitus spūssandi in mundū
diligendo ergo mundū mittit di
lēconem suā in mundū vt ipsa di
lēcone mūdus afficiat̄ doceatur re
pleatura et couertaf. **A**fficiatur in
spū amoris. doceat̄ in spū verita
tis. repleat̄ in spū plenitudis fo
tal is. **C**onuicat̄ in spū patris ad

se omnia cōgregatis. de pmo loru
dicit **C**añ. v. **V**ulnerata caritate
ego sum mltum em̄ caritate dñi
amoris affectata fuit q̄ se s̄efit p̄
fide esse vulnerata. hinc est q̄ ad
sodales amici hoc est ad agelos
clamas dicit. **C**añ. v. **N**ūciate di
lō meo. qz amo ē lāguo. **A**mās
est amore vulneratus et si cito ex
amato nō assit cōsolaciōis remē
diū lāguēs destituit et extasim pa
tit. **D**yomisi? de dīmo amore. **E**st
at et extasim pacies diūm? amor
et nō finēs amatoēs iphi? esse sui
ipsoz. qz totos ipsos trāspom̄t
in amatum. sic em̄ profundissē
afficit. affectatos autem docet in
spū veritatis **J**ob. xiiij. **C**ūxenit
ille paclit? spūs reitatis docebit
nos om̄ia et fuggeret vob o. q. d.
vō. facile em̄ fuggerit amanti qz
amor ipse noticia est **J**ob. xxiij.
Op̄s est in h̄ib? et inspiracio al
tissimi dat intelligēcā. hinc est
q̄ dilectōem̄ ut ignē nobis deus
immittit qz ignis ardet et lucet.
Ardet afficēto et lucet erudiēto.
Tren. p. **D**e excelso misit ignē in
ossib? meis et erudituit me **A**ctu
ij. **A**pparuerit illis dispartite lin
gue tanq̄ ignis ut afficēt ignis
figua ut erudiret. replet em̄ affe
ctatos necnon et eruditos fotali
fuerū donoz plenitudie **H**apie
p. **O**p̄s dñi cōpleuit orbe teriaz
et hoc qd̄ atinet oia sciencā h̄wo
as. id est celū qz orbe repleteit do

mis gracie et celū qd̄ oia atinet re
plete domis gle. domis suis angelī
cā restaurās ruinā p̄s. **R**eplete su
m̄ mane mia tua et exultaui? et
delectati sumus. **A**ctu. ii. replete
fuit oēs spūsancto et ceperūt loq̄ p
ut spūssancē dabant elo qui illis
Job. xxxij. **P**len? sum f̄monib?
et coartat me spūs vteri mei enē
ter me? quasi multū absq; spira
culo qd̄ lagūculas nouas disrū
pit sic q̄ de spū dilectōis cōcep
tū gaudiū nec corde teneri valet
nec ore exp̄mi. **S**ic autē replete
mūdum ad p̄m̄ ouertit celeste
et redūcit qz spūssancē ad hoc in
nos p̄ dilectōez dei p̄cedit vt nos
ad fontem redūcat dīlōmis p̄s.
Op̄s tu? bon? deducet me in ter
rā rectā **I**sa. ixiij. **O**p̄us dñi du
ctor ei? fuit sic eduxisti p̄plū tuū
vt faceres tibi nomen gle **E**ze. i.
Cū eleuaētur spūs de terra eleua
bātur piter et rote sequētes cum
spiritus em̄ vite eāt in rotis **D**ic
ergo dilexit mūdum. mūd? autē
vt plato dīc ideo mūdus dicitur
quia mūdissimo exemplari forma
tus a deo exiuit. **H**oc ei? in libro
de cōsolacōne philosophie mun
dum mente gerens pulchrum
pulcherrim? ipē: et sic notatur q̄
mūdus si vere mūdus est sit mū
dus quidē mūdica sanctitatis si
militidis et pulchritudinis. sācti
tatis ut p̄mā quā ab immateiali
deo mūdiciam cōcepit retineat.

Similitudinis ut p̄maginez dī
uiuā retineat et cōseruet pulchri
tudinis ut honestatē preferat et
lestis cōuersacōnis. **D**e mūdicia
quidē dicit **L**euit. ix. sancti esto
te quā ego sanctus sū. **L**uc. i. In
sanctitate et iusticia corā ipō om̄i
bus dieb⁹ nostris pfecta em̄ sa
citas pfecta ē mundicia et ab oī
inqnamento libera sic dicit **D**yo
nisius **D**e similitudine aut̄ dicit
Gen. i. faciam⁹ hōinem ad pma
gīmē similitudinē nām **E**zech.
xxviiij. Tu signaculū similitudinis
plenus decore in delicijs padisi
dā fuisti. vñ violās sanctitatē per
imundicaz et dissimilitudinē re
cedes a similitudine dīna nō est
aliqd de mundo s̄m q̄ h̄ mund⁹
sumitur q̄ ille ē mūdus quē dile
xit et in quē pulchritudinē suām
cōgessit. **P**̄s. Pulchritudo agri
mecū est q̄ floret celesti cōuersaci
one. **J**udith. x. Cui dīns addidit
splendorē. q̄ om̄is ista cōposicio
nō ex libidinē s̄ ex virtute pende
bat ibidē. **I**ncredibili pulchritu
dine om̄ oculis eāt ḡciosa. **H**ic
ēgo dilexit mundū. **D**eut. xxxij.
dilexit populos ōnes sādi in ma
nu sua fūt. **I**here. xxvi. In carita
te perpetua dilexi te. ideo attraxi
te miseras unde ecīā non tñi dile
xit s̄ vinculo dilcōnis sibi mūdū
attraxit. dilexit autē sic (vt filiū
sū v̄mgenitū daret) In hoc no
taf forma et modus dilcōnis. s.

q̄ntū et qualif q̄ad qđ dilexerit
et in q̄ q̄ntū qr̄ int̄ntū vt filio n̄
p̄ceret. q̄liter vt in morte et i mū
dū. et in quo vt v̄mgenitū offer
ret et ad qđ (vt qui credit i eum
nō peat s̄ habeat vi. e.) **D**ic ēgo
de q̄ntitate q̄ sic dilexit: vt filiū:
nō seruū non adoptuū s̄ natura
lez et consubstancialē filiū quē de
corde suo genitū tanq̄ sc̄pm̄ dili
gebat. **G**rego. O mīia erga nos
tue caritatis dīlīo vt seruū redi
mēs filiū tradidisti. **R**ō. viij. qui
ecīā p̄prio filio suo nō pepat s̄ p̄
nob̄ om̄ibus tradidit illū. **Q**uis
ergo nos sepabit a caritate xp̄i.
forte dices q̄ nō fuit fili⁹ dile
ctus quē p̄ seruo tradidit. **A**d h̄
pater de celo r̄ndet **L**uce. iii. **N**a
thel. iij. Tu es fili⁹ meus dilect⁹
in quo mīhi bene cōplacui. Con
stat ergo q̄ placitū est pascens
in amato dīlīo. ergo cū in ipō cō
placuit sibi totus in amore filij
pascebaf̄. **I**nestiable ē ergo si
gnū dilcōnis ad seruū vt filiū
naturalē de corde suo genitū in q̄
eius tota dīlīo pascebaf̄. p̄ ser
uo traderet v̄mgenitū in q̄ tot⁹
erat cōgregatus paternus affe
ctus q̄ si s̄m habuissz vel habere
potuisset: min⁹ istū dilectissz. s̄ qr̄
hoc ee non potuit tradere illū infi
nite dilcōnis ad seruū signū fuit
Joh. i. vidim⁹ gloriā ei⁹ gloriā
q̄si v̄mgeniti a patre plenuz gra
cie et veritatis. qui sicut basilius

dicat totā hereditatē p̄ris habet
in gratia et gloria et ea cum sc̄do
genito nō diuīsit. Gen. xxij. Per
memetipm iuravi quia fecisti re
hac et non pe. v. t. ppter me quia
benedices benedicam te. Di de?
hoc in homine tūtū pendit qntū
debet homo hac in deo pendere di
lectō em. Cee q̄tū dilexit. Qualit
autēt talē filiū et talit tūtū dile
ctū daret in carnis hūilitatez in
vite paupertatē in mortis amāitu
dīnē in crucis cōfusioem de pmo
bor. Phil. ii. Hūiliauit semetip
sum fact? obediēs p̄i formā fui
accipiēs in similitudinē boim fa
ctus et hītu inuētus est ut homo
et ibidē dīr q̄ exinanivit semetip
fū et ideo ppter carnis hūilitatē et
passibilitatē dīr minorat? ab an
gelos. Minuisti ei paulonim?
ab agelis. q̄c de sc̄do dīr. ii. Cor.
viiij. Prop̄ vos egen? fact? est cū
esset dīues vt nos illi? inopia di
uites essent? Zach. ix. Iste pau
p sedēs sup azimam p̄s. Egen? et
paup ego fuz: a iuuētute mea af
flic? autē hūiliatus et turbat?
sum. Matt. viij. Vulpes foueas
bñt et volucres celi m̄dos. q̄c p̄s.
Dūiserūt fibi restimēta mea. q̄c
paup āt natus. paupior ouerſa
tus. pauprim? fuit i cruce spoli
atus. de mortis amaritudinē dīr
Tren. iiiij. Recordare paupertatis
mee trāgressiōis absyntl. iiij. et fel
lis. Et io de morte inflcta a iudeis

dicat vua eoz vua fellis et botr?
amarissimi? fel draconū vīmū eoz
qđ m̄ in cruce moriēti vīmea mea
pp̄ inauit. Vere in amaritudine
mortis fuit q̄ pena mortis in cor
pore et fellis amaritudinē in ore
et aure insultationē crucifigētū
in oculis sustinuit cōfusionē et
recūdiam suorū iuxta crucē astā
cīum et in narib? fetorem cadaue
rum et p̄cipie fetore ingratitudi
mis eorū quos docuēt et quibus
multa miracula fuerat operatus.
p̄s. Sepulchrū patens guttur
eorū quādō ingratū pro omnib?
bonis mala reddebant. de crucis
cōfusionē. Hebre. xij. Sustinuit
crucem cōfusionē cōtempta. Phi
lipp. ii. Factus obediens patriū
q̄ ad mortē mortem autē crucis
Dic ergo mortis cōfusionē mor
tis amaritudinem mortis crucis
cumulauit horrore. Attende ego
qntē et qualis dilectionis filium
vīgemtū dei patris et dñm ma
iestatis sic humiliai sic depaue
rai sic affligi et sic cōfundi prop
ter seruū hoc est ergo qđ dicitur
filium suū vīgemtū daret. Ad
quid autē subiungit. Ut omnis
qui credit in cū non peat sed ha
beat vitā eternā) vt tūtū possit
ē meritū fidēi et premiū creden
tū q̄ libeāti a morte vitam eter
nam adipiscātur. iam autem an
te dictum est quid sit credere in
eum. hoc enim ip̄i prime vereitati

que in filio et in vībis eius ē ppter
se et sup̄ om̄ia assentire et in hanc
veritatē p̄ dil̄conem tendere et ei
dem corpori. **P**ic credit qui se
totū sue veritati cōmittit et obedit
Isaye. xxviiij. **M**emento obse
cro dñe quō ambulauerū corā te
in veritate et qđ bonū est in oculū
tuis fecerū. et ideo ille q̄ hoc dixit
nō perijt h̄ sanat? longiorē inue
mit vitam. **L**uc. viij. **F**ides tua te
saluā fecit vade in pace. ecā nō
perijt h̄ liberata a septē demonijs
grās egit. **M**athei. xv. **O** mulier
maḡ ē fides tua fiat tibi qđ p̄
testi. et hec ecā non perijt. h̄ libera
tam filiā ab afflictione demonis
saluā recepit. et hoc ē qđ dicit (n̄
pereat h̄ habeat: insup̄ :vitā eter
nam) vitā inq̄ n̄ on aialenī h̄ spū
alemi. nō hūanamī h̄ dīnam. non
ficut somnū h̄ sic vigiliā. aialis
enī indiget. hūana errat. et ea q̄
est ut somnus ē ligata. h̄ intelle
ctual dīna nō dormitās neqz dor
mīens ē. **D**e animali dicit. i. **C**o
rinti. ii. **A**nimalē tō non p̄cipit
ea que sūt spūs dei. stulticia enī ē
illi qz spūaliter examinatur et pro
bat vita spūalis. hūana autē er
rat et in multis decipit. **S**apien
ix. **C**ogitacones mortaliū timide
et incerte p̄uidēcienrē. corp̄ enī
qđ cor. a. a. et ter. in ha. de. s. m.
co. et ideo vita hūana q̄uis intel
lectual fit et cōtemplativa non
potest ēē beata. vita autē dīna in

santis q̄uis in hījs q̄ sunt dei vi
uat tñ est remissa. et q̄si somno q̄
daz pigrice ḡuata et ligata ita q̄
nō est libere expedita ppter qđ ad
vigilandū monemur a dño **M**a
thēi. xxv. vigilare itaqz qr. **A**po
caliph. iii. **E**sto vigilans et confir
ma cetera q̄ erant moritura. vita
autē dīna eterna in somnis non ē h̄
libera ab om̄i impedimentoo sicut et
ip̄e qui ē vita et fons vite nō dor
mitabit neqz dormiet. hec autē vi
ta pura est. firma. rea. alta. et dul
cis. Pura ut nō fit velata. firma
ut fluctuacione nulla fit mota. re
ia ut nullo modo fit mixta. alta ut
toto fit q̄eta. dulcis autē ut fit
placita. qđ diu enī p̄ fidē ambula
mus nō p̄ spēm: nō habem⁹ pu
ram intellectualē vitā et dīnam n̄
velata. i. **C**or. xij. videm⁹ nūc p̄
speculū ut in emigate tūc autē
facie ad faciez. nūc cognosco ex p
te. tunc autē facie ad fa ciē. et ideo
tūc erit pura et intellectualē et dīna
et nō somno ligata visio mētis q̄
est vita eterna. de firmitate autē
cōfirmacionis ē q̄ ab ipsa cadere
nō possum⁹. **P**ſ. Confirmat autē
iustos dñs. Itē in eternū non cō
mouebit. Itē sicut mōs syon nō
comouebit in eternū. **A**deo enim
firma et certa ē veritas q̄ comouei
nō potest. et hec erit vita eterna
mā. Cognitio enī veritatis dīne
vita eterna ē. **J**obis xij. vt cog
noscat te solū deum verū et quem

missisti ih̄m xp̄m. hec em̄ est vita
eterna q̄ veritatem autē habet q̄ si
aut est verū aurū qd̄ alienē natuē
non p̄mixtū est ita est vera vita q̄
mortis dolorib⁹ mortis penitus ē
imp̄mixta. Apōc. xxi. Absterget
de? oēm lacrimā ab oculis sc̄or⁹
et iam nō erit ampli⁹. neqz luct⁹
neqz clamor neqz vll⁹ dolor q̄ pri
ma abierūt. Alta autē est adeo
vt mēs humana nō videat q̄ alcī
us ascēdat et iō est q̄eta in q̄ qui
escif̄ Ita q̄ nichil ampli⁹ desideā
tur hec sūt alta mirabilia de q̄bo
dicit ps̄. Mirabilis in altis dñs
In hijs accedit bō ad cor altū et
exaltat de? Ad hec alta assumit
nām mētem deus vt dicam? dñi
est assumpcio nā et sancti isabel
regis nr̄i ibi introducti ad regem
assuerū sedentē in excelsō throno
dicem? cū D̄est. xv. Valde mira
bilis dñe et facies tua plena gra
cias om̄e ei mirabile altū ibi di
cem? cū ps̄ Illūnās tu mirabili
ter a montib⁹ et mis ad qd̄ lumē
turbati sūt sicut cœi om̄is insipiē
tes corde Dulcissimā autē est hec vi
ta. qz sicut dicit aug⁹. ibi vita in
fonte suo bibit Ysa. lv. Delibā
tur i classitudie aia vestra gusta
tur em̄ et videt ibi qz dulcis est
dñs p̄. Pe. ii. Sic em̄ fit qd̄ dicā
tur in ps̄. Aia ei⁹ in bonis demo
rabit Et illō. qui replet in bonis
desideriū tuū. Sic ergo vita intel
lāculi. Sīma. et vigili. pura. et fir

ma. vera. alta. et dulci viuētes et
nāvitā possidebim⁹ et bō est qd̄ di
cit Gen. xxxij. Vidi dñm facie ab
faciē q̄salua facta est aia mea. ibi
erit qd̄ dicit. ij. Cor. iiij. In ean
de ymaginē trāsformam⁹ a cla
ritate in claritatē tanq̄ a dñi spū
ibi em̄ sicut dr̄ p̄. Ioh. iiij. Simi
les ei erim⁹. avidebimus eū sicuti
est avigilib⁹ oculis semip aspici
em⁹ eū et bō est vere lēre vitā eter
nā. Ioh̄is. x. Ego em̄ vt vitā ha
beant et abūdanç⁹ habeat. Nō
enī misit de? bō ex pte eius q̄ mit
tit p̄ missiōis fine om̄a q̄ dñā sūt
declarat et dic̄ duo tāgit em̄ p̄mo
fimis missiōis oppositū. Et sc̄o
tāgit in missiōe fine app̄ofitū. dic̄
ergo nō em̄. q. d. bñdico q̄ sic di
lexit mūduzic̄. ad quē sanctificā
dū misit filiu⁹ non em̄ dura cogi
tans misit de? pater (filiū suū in
mūduz) carnē factū et in mūdo vi
fibilē effectū (vt iudicet) hoc est
cōdemnet (mūdū) sentēcia finali
et bō est oppositū eius qd̄ intēdit
in missione (sed) misit eū (vt sal
uet) a piculo cōdemnaciōis eter
ne (mūdus) quē creauit (per ip
sum) filiu⁹ Rō. viij. Si deus iusti
ficat q̄sest qui cōdemnet. Ysa.
i. Prope est qui iustificat me q̄s
est qui cōtradicet michi Ioh̄is.
xij. Nō veni vt iudicem mūdum
sed vt saluificem mūdum. Sed
cōtra hoc esse videtur quod dicit
Ioh. v. Pater nō iudicat quēq̄

sed one iudicium dedit filio. **I**tere
 nre. xxiiij. hoc est nomen quod vo-
 bat eum dominus iustus noster. **I**sa-
 ye. xvi. parabit in nostra solium et
 sedebit super illud iudicium in equita-
 te et velociter reddens quod iustum est.
Ad hoc dicendum sum **Aug.** - quod
 multiplex est iudicium. **E**st enim iudica-
 um discrecomis de quod dicatur in psal-
 mo. **J**udica me deus et discerne causam
 meam. et hoc fit quoniam aliquis signo vel
 facto in pectore homini a malo discerni-
 tur sic filii israel discreti ab egipciori-
 bus fuerunt in plagiis iudicium domini in
 ductis. **E**st aliud iudicium probacionis
 quo sancti probati conduntur. **P**ropterea.
Judica me domine quoniam ego in ini-
 nocencia mea ingressus sum. Et sequitur
 probatio mea deus et tempta me videntes
 meos et cor meum et vide si
 via iniustitiae in me est hec est fac me
 videre. **E**st iterum iudicium defensio-
 nis quo homini in iudicio dei a malo
 defenduntur. **P**ropterea. **J**udica domine no-
 centes me expugna impugnantes
 me apprehende arma et scutum. **E**st
 iterum iudicium liberacionis quo homini
 a potestate malorum liberatur. **J**ohannes.
 xiiij. Nunc iudicium est mundi. nunc
 princeps huius mundi eiaceat foras.
 scilicet non potest exercere maliciam
 sua super bonos sic fecit anno aduen-
 tum redemptoris. **E**st etiam iudicium
 irritacionis eorum quod mali cogi-
 tat contra bonos. unde beatus bernardus
 locundum plane iudicium
 quod ille iniquus omnibus bonorum malle

ator: nolens et inuitus fabricet eis
 coronas perpetuas dum omnes tempor-
 tat et ab omnibus super afflitione. **P**ropterea gla-
 dius eorum intraret in corda ipsorum
 et arcus eorum astringatur. **D**iscat
 in auctoribus pena redire suum. nulla
 enim lex eorum illa est quod per iniustores
 penarum eisdem peccatis iudicentur.
Mattheus. vii. In quod iudicium iudicau-
 ritis iudicabimi. **E**st iterum iudicium
 inflictionis penae quod fit modo in
 pectore et hoc est quod quilibet malus pe-
 na sui mali plectat. **E**zechiel. xvi.
Judicabo te iudicium adulterarum.
Ozeanus. ii. **J**udicate matrem vestram
 iudicante quippe non virorum mea nec
 ego vir eius. **Aug.** in libro confessio-
 nium. **J**ussisti domine et sic est ut
 pena fit sibi omnis inordinatus am-
 plus. et hoc iudicio homo malus
 prouatur gratia et in bono naturali
 vulneratur. **J**ohannes Christi. ipsum dis-
 credere impenitentium supplicium
 est. **E**st iterum iudicium discussionis
 in quod discutienter merita singulorum
Daniel. vii. **J**udicium sedet et libri
 apti sunt et describitur. **M**attheus.
 xxv. quod statuet oves quoniam a deo
 tristis bedos autem a simistris. **E**t dicit
 dominus **G**regorius. quod in illo iudicio erunt
 quatuor ordines. **Q**uidam enim non
 iudicantur et saluantur quoniam meri-
 ta sunt excellentis virtutis sicut sunt
 valde boni. de quibus dicitur **M**attheus.
 ix. **D**e debitis super sedes duodeci
 etiam iudicantes duodecim tribus israel.
Quidam autem mediocriter boni

qui iudicatur p discussionē q̄ sal
uātur de quib⁹ **M**ath. xxv. dicitur. **E**furiū q̄ dedistis michi mā
ducare. t̄c. **N**ūt mediocris ma
li qui iudicatur q̄ condemnatur
de q̄bus ibidem dicit. **E**furiū q̄
nō dedistis michi māducare. t̄c.
Et fuit valde mali de q̄bus dicit
p̄ne Thimo. v. **Q**uorū h̄ominū
p̄tā manifesta sunt p̄cedēcia ad
iudicū q̄ h̄ij nō iudicatur discus
fiōe ali qua t̄ tamē cōdemnatur.
Est item iudicū cōdemnacōmis q̄
hoc est duplex. est enī cōpaciōis
de quo dicit **M**ath. xij. **L**uc. xi.
Regia austri surget cū generaci
one ista q̄ cōdemnabit eam q̄r ve
nit a finib⁹ terre audire sapiam
salomōis. t̄c. **E**st itē iudicū con
demnacōmis ex retribuōne meri
tor⁹ **A**poē. xvij. **V**eox̄e ciuitas
illa m̄gna babiloni ciuitas illa
fortis qm̄ vna hora venit iudicū
tuuz. **D**icendū ergo q̄ iudicio cō
demnacōmis nō iudicat xp̄s in p̄
mo aduētu. s̄ alij iudicij mul
tos diiudicat **D**an. xij. **D**epeate
eos ab iniōe q̄ diiudicabo eos h̄
ergo est q̄d dicit: nō enī misit de
us: pater in p̄mo aduētu: filiuz
fuiuz: naturale q̄ redemptore: vt
iudicet: iudicio condemnacōmis
mūdum: q̄r sic nō esset redemp
tor. **J**oh. viij. **M**ulier ubi sunt q̄
te accusabāt nemo te cōdemnau.
Nec ego cōdemnabo s̄ supple per
m̄seicōdiā absoluo. vāde. iam

ampli⁹ noli peccare. **I**n hac enī
muliere ostēdit p̄venit p̄ miseri
cordiā absoluere peccatoēs: q̄ nō
cōdeninare q̄ hoc est q̄d dicit: s̄ vt
saluetur: p̄ penitenciā q̄ m̄seicō
diā: mūdus: q̄ in severam habu
it nois significaciōem non q̄ mū
dana diligūt hunc enī mūdum
saluat. **D**ed obicit q̄ si salus mū
di est finis missiōis dñi: videtur
fine frustrari q̄r multi sunt q̄ non
saluātur. **A**d hoc respōdet aug.
q̄ non est ex defectu missi q̄venit
vt medic⁹ sufficiens curare onis
s̄ est defectus eorum q̄ ipsum nō
rapūt nec in eū credūtvnt se. q̄
tur. **Q**ui credit in eū. **H**ec euā
sio iudicij atq̄ buit fidei: q̄ lxc est
ps in qua via salutis demōstrat
via autē salutis credere est fide il
la que supra descripta est non iu
dicat iudicio condemnacōmis ex
tremē dūmō perseveret in fide si
cut in ante habitis dictū est glo
sa q̄r per fidem dimittitur pecca
ta pro q̄b⁹ damnātur peccatoēs
vel fiat vis in hoc q̄ dicitur (nō
iudicat). i. cōdenat q̄ nō dicit nō
iudicabit. **I**n p̄nti ei nō iudicat
iudicio p̄uaciōis bonoz ḡtuitō
rū q̄ vulneracōis bonoz natuālū
Joh. v. **I**n iudicū nō venit s̄ tra
fict a morte advitā. **Q**ui aut̄ p̄
oppositū (nō credit) **T**ali fide vel
eā fide infor̄ni: q̄r sic dicit **A**u
g. **T**ota vita infideliū p̄ctū est
q̄r nullū peccati remittit infideli

11

Isaie. xxi. q̄ incredulus ē infide
liter aget: iā iudicatus ē: Glosa
ne dīca iudicabitur. **Luce.** ix. Ex
ore tuo te iudico sūe nequā ē er
go iā iudicat? sic āte dīcū est q̄
p̄uatus ē grācia et bonis nature
et cā; iudicij sui habz secū. glosa
m̄bil aliud ē iudicū. i. eterna dā
nacio m̄si nō cognoscere et nō cre
dere in filiū dei sic m̄bil aliud est
beatitudo et vita eterna n̄ credere
et cognoscere filiū dei. vnde dicit
Ap̄lus vt cognoscāt te solū verū
deū et quez m̄fisti ih̄sū xp̄m sic er
go: iudicat? ē (Quia n̄ creditit
in nomine v̄migemiti filiū dei) **Cau**
sam dicit dictorū. nomine autem a
notamie hic sumendū est hoc est
q̄r n̄ credit in noīe eius q̄ nota
fecit de se. q̄ fit filius dei. hui⁹ em̄
nota fecit p̄ scripturā et per ioh̄is
testimoniū. et p̄ vocē patris et p̄
columbā et p̄ stellā et p̄ angelos
et p̄ opera miraculorū. **Actu.** iiij.
n̄ est aliud nomine sub celo datū
homībus in q̄ oportet eos saluos
fieri. **D**hilip. ii. dedit illi nomen
qd̄ est sup̄ ōne nomine. **I**saie. lx
ii. vocabit tibi nomine nouum qd̄
os domini noīauit. si em̄ nomine
sūi nota non feciss; non tam iuste
iudicarētur increduli. glosa. In
nomine in q̄ saltē est sal? v̄mige
ti. glosa. n̄ habet filios multos
deus p̄ quos saluet. **I**ste ē cuius
nomine est ih̄sū hoc ē saluatoz. **M**a
ther. i. ip̄e enim saluū faciet popu

lum suū a peccatis eorū. **I**saie.
lxij. Ego q̄ loquor iusticiā et p̄o
pugnatorū sū ad saluandū (hoc ē
autē iudicium) posita via salutis
q̄ sola via ē: dicit hic cām quare
illa ē via salutis. **H**unt autē hic
duo paḡphi. In quorū p̄mo dīc
causa cōdemnacōmis nō credenc
um. In scđo autē dicit cām salu
tis credencū ibi: Qui autē facit et
ritatez. Adhuc em̄ in p̄mo paḡ
p̄lo cotinent tria. dicit em̄ p̄mo
q̄ prima causa ē inexcusabilitas
pter lucis p̄niam. **S**cđo oñdit i
fidelū a luce auerſionē. tercio dī
citat in omnibus ih̄sū iusticie rācoz
dicit ego hoc ē autē iudicū: locu
cio ē per causam hoc ē hoc ē causa
iuste cōdemnacōmis. glosa: h̄ autē
est iudicū. id ē causa cōdemnacō
mis (q̄r lux v̄enit in mundū) **A**po
caliph. xx. **J**udicati sunt mortui
ex ih̄sū q̄ sc̄pta erāt in libris s̄m
op̄a ip̄orum. ii. **C**or. v. Ut c̄feat
vniuersitatis p̄pria corporis put ges
fit: q̄r lux v̄enit in mundū: et id
sunt inexcusabiles s̄ si n̄ sunt il
luminati accusēt seip̄os. **J**oh̄is.
xii. Ego lux in mundū v̄enī. **O**e
bre. i. qui cū sit splendor glorie et
figura substance ei? et ideo sit iex
cusabiles. **J**oh̄. xv. Si n̄ v̄enī
sem et locutus eis n̄ fuisset pec
catū non haberēt. nūc autē excu
saconem n̄ habent de p̄ctō suo.
Aug⁹. i. libro p̄. definitate. **N**i q̄s
alij digito sole demonstrauerit et

ille solem nō viderit. culpet poca? oculi lippiditudinē q̄ digitī oñsi onē (Et dilexerūt hoies) glō. carnales) magis tenebras) Contia nō est naturale q̄ aliq̄s odio beat lucē q̄ diligat tēbras Ad h̄ autē dicendū q̄ duo sunt actū lu- cīs. quorū vñus cōseq̄tūr ex alio vñ est illūmae: q̄ sic prima lux illūmat h̄m q̄ est rācō omnīū sci biliū: q̄ cū om̄es hoies natura sci re deſiderat imposſibile ē q̄ aliq̄s luce odiat vñl nō deſideret in actu iſto Alius aut̄ actus ex iſto vñs est manifestare ſibi q̄ alijs ea ſu p que cadit lux q̄ ſic turpis ablo minatur lucez q̄ odit eā. q̄ ex ea ſibi q̄ alijs ſua turpitudo manife ſtatur. primo mo dicitur de luce Eccī. xi. Dulce lumē q̄ delcābile est oculis videre ſolē. de ſcōo aut̄ dr Job. xxiiij. Iphi fuerūt rebel les lūmī q̄ nescierūt vias ei? Dic ergo dilexerūt hoies magis tene bras q̄ a tenēto dicūt q̄ tenēt oclōs ne videāt Treni. iiij. Ne mi nauit q̄ adduxit in tēbras q̄ nō in luce Job. xxiiij. Ignorauert luce ſi ſbito appuerit aurora arbitriā turvibriā mortis q̄ ſic i tenebris q̄ ſi in luce abulabāt. Vſa. v. Ve q̄ ponit luce tenebras q̄ tenebris luce (q̄ luce) Aug. oculis egriſ odiola lux est q̄ puris est amabi lis p̄s. Pofuisti tenebras noctez in ipa ptñfibūt om̄is bestie agri Et ſubiugit cauſā dices (Etat ei

eoꝝ mala opa) Malū ei est tene bra ſpūal vt dicit dyo? Eph. iiij. Ambulant in vanitate ſenſus ſui tenebras habētes obſcuratuz itellcm̄ alienati a via dei. i. Joh. iiij. Qui dīc ſe in luce eē q̄ frēm ſu uni odit: in tenebris eſt vſqz ad huſc Ois em̄: tangit roem iuſticie dices (om̄is em̄ q̄ male agit) nō dīc q̄ malū agit. hoc cī ex igno rācia q̄ impotēcia infirmitatis ſie ri p̄t. h̄ q̄ male agit: hoc eſt coñ rūn virtuti. q̄ v̄tus plus in bene agēdo cōfifit q̄ bonū agēdo (odit luce) v̄eritatis q̄ v̄tutis Hapie. x viij. Dū impij ſe putat latere i te nebroſis p̄ctis: tenebroſo obliu om̄is v̄elamēto diſphi ſuit Job. xx iiiij. Ocul? adulteri obſhuat caligi ne dices nō me videbit ocul? hac verecūdia dū illuſtrātur lūme di ſcuſſiōis dīne dīcēt nōtib? cadi te ſuper nos q̄ collib? opite nos Apoc. xvij. (Et n̄ v̄em̄ ad luce) q̄ptuz in ſe eſt. Eph. v. Solite cō municae operib? in fructuofis te nebrarū Gen. iiij. Audiui domine voce tuam q̄ abscondi me. timui enī eo q̄ nudus eſſem (vt nō ar guātūr) hoc eſt arguēda eſſe on dātūr (opa ei?) Eph. v. Omnia que arguūtūr a lumine manife ſtatur. iiij. Re. xij. Tu feciſt v̄erbū hoc in abſcō dito. ego autē faciō in cōſpectu om̄is isrl̄ q̄ in cōſpectu ſolis hui? p̄ oppofitū vero (q̄ au te facit v̄eritatē) q̄r v̄eritas queit

lucē q̄ ipsa lux ē quā tenebrie nō
cōprehenderūt. veritas em̄ vt dīc
anselmus ē rectitudo sola mente
p̄ceptibilis q̄ omnia cogitata di
cta i opata ad rectū mensurātur
P̄s. Emitte lucē tuā i veritatem
tuā ipsa me deduxerunt i addu
xerūt in monte sanctū tuū. primi
Esdræ. iiiij. veritas manet i mua
les c̄t in eternū i viuit i obtinet
in secula seculorū. Philip. iiij. In
ter q̄s lucetis sic lūminaria i mū
do. Math. v. sic luceat lux vestra
corā hominib⁹ vt manifestent ope
ra vestra ad exemplū alioꝝ. Ma
thæ. v. nemo accedit lucernam i
point eā in abscondito neq; sub
modio s̄ sup cādelabru vt qui in
grediūtur lumē videat (quoniam
in deo) qui summa lux ē i manife
stans om̄ia bona (facta sūt) p̄. ne
Thimo. vltio. Qui ihabitat luē
inaccessibilē. Dan. xij. q̄ docti fu
erint fulgebūt q̄i splendor firma
mēti i q̄ ad iusticiā erudiūt mul
tos q̄i stelle erūt in perpetuas ef
mitates. ido dīc Aplius Rō. xij.
Abicām⁹ opa tenebriarū et idu
anur arma lucis sic vt in die bō
neste abulemus.

Dicitur hec enīt ih̄sus. Wic
incipit tercia ps in q̄ post
ea q̄ virtutē dant baptismo. Di
uiditur aut̄ in duas ptes in q̄rū
p̄ma induat q̄stionē. In scđa ex
iobis testimonio iducit determini
nacōem q̄ plene soluit q̄stionēm

ibi: Rūdit iobānes i dīxit: Que
stio aut̄ de purificacōe diuiditur
in duas ptes. In q̄z prima tāgit
id qđ mouet ad q̄stionē. Et in sē
cūda ponit q̄stionē ipsam ibi: fca
ē ergo q̄stio ac̄: Adhuc p̄ma ha
rū in duos diuidit̄ pagraphos.
In quorū primo tāgit id qđ ad
q̄stionēz mouit ex pte baptisma
tis dñi. In scđo aut̄ tāgit id qđ
ad q̄stionēz mouit ex pte baptis
matis iobis ibi: Erat aut̄ iob̄es
baptisās: In p̄mo triadic: adue
tū dñi ad locū baptismatis. mo
rā ibidē. i opus dīcit ergo: post
hoc: hoc ē p̄t̄ disputacōem cū ny
codemo factaz nō stinuerūt aliquā
to interpoito tpe: genit ih̄s: vt
autor salutis fontē baptismatis
aq̄. iā ex suo baptismo v̄tutez re
generatiām h̄ntis deriuare volēs
Proverb. v. deriuētur fōtes tui
foras i in plateis aq̄s. Numer.
xxiiij. fluet aq̄ de fistula eius i se
mē ei⁹ eit in aquas multas. Ysa
ye. xij. haurietis aq̄s in gaudio
de fonte saluatoris (i discipuli
ei⁹) q̄ ministeri fuerūt baptisma
tis. i. Cor. iiij. sic nos existimet
bō vt ministros xp̄i discipuli em̄
erant informādi doctrina i exem
plis ei⁹. i ideo iduidui conītes
seq̄bantur eū. Iob. xij. ubi sum
ego illuc i minister me⁹ erit (in
iudeā terram) remesa galilea i
q̄ p̄t̄ doctrinā mīcodemī intraue
rat vt iudeis tanq̄ noticiaz dei i

sc̄ptura q̄ h̄ntibus baptisma euā
gelisaret p̄s. **N**ot̄ in iudea deus
in isrl̄ magnū nomen ei?. **V**enit
aut̄ s̄m h̄tām in iudeam a galilea
q̄r̄ in iudea ex testimoniō ioh̄is m̄
ti prepati fuerūt ad doctrinā eis
a baptismū a illis viā salutis oñ
debat a hoc est qđ dicit̄ enim ihs
a discipuli ei? in iudea terā a ac
cipit iudea stricte p̄ regno duar̄
tribuū in q̄ ioh̄es apparuit bap
tisans (a illic morabatur) **E**cce
sc̄dm. s. mora salutis ut meli? fr̄
dificet ioh̄. xiiij. **A**d eū remē
a māsiōem apud eū faciem? me
moria enī hospitis transēritis nō
facit fruct? p̄manētes vñ ouidi?
in epl̄is. **C**ertus in hospitib? nō
est amor. errat vt ip̄i q̄z n̄l spe
resfirmi? esse fugit (aū eis) hoc ē
aū discipul̄ māsit in iudea glosa.
q̄r̄ ibi est cōfessio peccator̄ vel di
uinaꝝ laudū illuc libenter venit
ihs a discipuli eius hoc est doctrinā
a illūmacō ei? a ibi morabat
purgādo a delictis iwich? p̄ bap
tismū spūssandi a est glō-morā
q̄r̄ iudea cōfitens a glorificās in
terptat. **E**t baptisabat ecce ter
cium a dicit glō. baptisabat suo
baptismo n̄ eo q̄ baptisat? ē a io
he illō enī. s. ioh̄is baptisma s̄b
n̄t vt essz via a ppac̄o suo bapti
smo q̄ baptisabat. baptism? enī
ioh̄is nō cōferebat grāmvt an̄ ex
positū est. s̄ baptism? xp̄i grām
cōferebat. **Q**uid autē cōn̄ hoc p̄

hoc q̄ dicit̄ ioh̄. iiiij. **Q**uāq̄ ihs
nemīne baptisaret s̄ tñ discipu
li eius. **A**d hoc r̄ndet glosa dices
q̄ baptisabat p̄ discipulos a nō
p̄ seip̄m. **D**z q̄runt̄ hic duo. vñ
sc̄z q̄re xp̄us p̄ seip̄m nō baptisa
bat cū ioh̄es de ipso predixit q̄
baptisatur? essz. **I**oh̄. i. **I**pseos
baptisabit in spūsācto. **A**lbuc
hoc ecīa predixerat spūs in reuelā
cōe facta ioh̄ām. **D**up quē vide
ris spiritū descendētem a manen
tem hic est q̄ baptisat. **Q**ueitur
ecīa sc̄dō in q̄ forma discipuli cri
sti baptisauerūt. **V**idet̄ q̄ sub in
uocacōe trinitatis. q̄r̄ baptism?
eoz cōferebat graciā quā cōfer
re no potuit nisi ex sanctificaciōe
baptismi. **V**t dicit hugo de sācto
victore. sanctificacōem aut̄ bap
tism? nō habet nisi ex inuocaciō
ne tritatis vt dicit bedā. **A**ccedat
verbū ad elementū a fit sacramē
tum. **A**d hoc dicendū q̄ cr̄stus
propter q̄n̄q; causas dimisit q̄
nō per se baptisavit. quarū p̄ma
est: ne factū ioh̄ām p̄ hoc minu
ere videref. **Q**d̄ ecīa p̄ baptismū
discipulorū minuebat vnde ipse
dixit oportet me minui. **I**oh̄ām
ij. **A**lia racio siue causa est ne ex
inuidia cōtra ioh̄ānem officium
baptiste suisurpaē videat. **T**er
ciam causā tangit glō. q̄r̄ sc̄licz
baptism? ioh̄ām fuit umbra a
via ad baptismū cr̄sti a ideo per
hoc p̄paratoriū paulati debebat

introduci veritas et ideo paulatim
incepit veritas baptismatis primo
in discipulis. et sic paulatim perfici-
ebat sicut et circuncisio cucurrit do-
nec paulatim homines assuescerent o-
nes baptisari. quod enim in talibus ca-
to apparet horribile est. quod a christi
tis non est facile recedere. Quarta
ca est fidei. quod Christus noluit quod i bap-
tistis spes ponere. quod factum fu-
isset si ipse baptisasset. Quinta cau-
sa iterum est fidei. quod noluit Christus quod ali-
qua precellencia esset ex baptistis
in baptismate. ne aliquis posset ex
suo baptismate gloriari tanquam ipse
a digniori baptista esset baptiza-
tus quam alius. et ideo eciam apostoli
pauli baptisauerunt fratres baptisabat
inferiores discipuli vel ministri.
vii. i. Cor. i. nemine enim bapti-
sauit nisi crispi et gaius. genia enim sacre
meti et dignitas non est ex bapti-
stis. sed ex passione Christi in sacra
meto opante. Ad hoc autem quod dice-
bat Iohannes et baptisandus dixerunt
hic est qui baptisat. Dicendum quod il-
le dicit facere aliquid cuius autorita-
tate fit. et quod discipuli Christi autori-
tate dicuntur baptisare. ideo Christus
dicit baptisare. vel dicatur huius glo-
sa Augustini quod Christus baptisat ita
semper et in omni suo baptismate quam
uis minister tagat corpore exteriore vi-
sibili elemendo. Ad hoc autem quod vili-
ter queritur de forma baptismata
discipulorum Christi. dicendum quod
mihil certum traditum est de hoc.

preter hoc soluim quod constat quod ad hoc
quod baptismata discipulorum genia
Christi conferebat: oportuit quod vel in no-
mine Christi vel in nomine trinitatis
baptisarent. Sed inter haec duo per
babilius est quod baptisauerunt in no-
mine Christi. quia Iohannes baptisa-
bat mittentes ad Christum: post se retu-
runt. sicut dicitur Actu. xix. Iohannes
baptisabat aquam in primam. dicens
in eum qui returus est ut crederet haec
est in ihesu quod in tali forma eciam fa-
ctum Iohannes approbat et tam in
nomine Christi ut dicit Ambrosius tri-
tas intelligit. quod et unigenitus et un-
datus et unctio in nomine Christi significa-
tur et sic patet soluim ad quesita.
(Erat autem Iohannes baptisator) ta-
git secundum ex quo origine questione ex parte io-
hannis. dicit autem tria: prima Iohannes
locum agnoscit et quod hec esse po-
terat ante incarcerationem Iohannis
Dicit ergo: erat autem Iohannes: glo-
sa percursor preparans baptismum
Christi. Luc. i. prius enim ante faciem do-
minis pare vias eius. (in enno)
Glosa. Ennos hebraice latine aqua
dicit. vii quasi nostra interpretatione
nem aperies subdit (quod aqua mul-
te erat illuc) et ille locus congrue-
bat multis baptisatoribus (iuxta sa-
lim) tagit locum propinquum quod in vicinio
eorum civitatis quam salim vocatur. quod
attollens eorum interpretatur. quod ibi
per doctrinam Iohannes et Christi homines
erant sustollendi. Glosa salim opini-
onem est ultra iordanem situm ubi oli-

melchisedech reguit et hoc melchis
sedech regnum et sacerdotium Christi perfici
gurauit sic dicitur **Deb.** vi. **Cen.** x
iiiij. Occurrit ei melchisedech rex
salim offerens panem et vini (et vini
ebat) ecce officium iohannis quod insta
ter exercerat et veniebat multo alde
et baptisabatur hoc est ad bapti
smum et gratiam Christi preparabatur.
Matt. iiiij. Exibat ad eum in deser
tum baptisaretur ab eo confite
tes peccata sua. **Marc.** pmo. Ex
ibat ad eum omnis iudee regio et is
raelite vinuerunt (et baptisabatur
ab illo) in iordanis flumine: co
fitebatur peccata sua et ideo iuxta lo
ca aquosa manebat. **Ecc.** xxiiij.
Factus est in terris abundas et
flumina meus ad mare appropinque
bat (nondum enim erat iohannes missus
in carcere) puenit euangelista q
stionem que fisi posset quoniam ibi pre
dicare et baptisante iohannes bapti
saret et predicaret cum Christus non ap
erte predicauit nisi per iohannem in car
ceralem. ac si dicat quod hoc fuit pro
mo anno predicationis Christi. quoniam pre
dicatio iohannis et Christi similiter cura
rerunt quam post incarcerationem io
hannes Christus apud eum ante predi
cacionem. **Matt.** xiiij. Herodes enim
tenuit et alligauit iohannem et posuit
in carcere propter herodiam ux
orem fratris suorum. Facta est autem q
stio. **Vic** tagitur qstio exhorta ex
factis Ihesu et iohanne. Et dominus duo scilicet
exhorta de purificacione qstio et Christi

apud iohannem delatoria accusacio
In primo horum tria tanguntur. scilicet ex
orta qstio et a quibus orta habuit
et de quo qstio fuit. dicit ergo **Ioh.**
est autem questione in prophecia a parte
facti et testimoniis iohannis ad factum
Christi qui quis si leges intellexissent nul
la qstio esse viderefur ut dicitur postea
Absorti sunt in die petre iudices eo
rum omnes enim iudices veteris legis
priarche prophetate legislatorum et ipse
procuror qui iudicauerunt propter ab
sorti sunt: et unib[us] tamen sunt in die pe
tre id est per copacanem ad petram
Xpm. **Moyses** enim in predictis lim
gue et psalmas polluta labia habet
Jeremias nescit locum quod puer est
Ipse procuror a Christo baptisari habet
si mundandus est et sic in omnibus
alijs. tam quod carniales erant exter
oribus detinebatur amore humana
no plus quam amore veritatis et qstio
nem haec faciebat. **Vita** autem tecum
qstio fuit (ex discipulo iohanne) mi
mio zelo magis zeladum in predicti
cum veritatis putantibus et contem
pentibus iohanni maiori esse Christo
et baptismum iohannis meliori esse
baptismo Christi. qstio autem orta fuit a
discipulo iohannis in iudeis quod ei cum
disciples phariseorum exteiiores vene
tabatur sicut ei cum **Matt.** ix. Cum di
scipulo phariseorum questione faciebat
dicentes quod nos et discipuli iohannis
ieiunamus tu autem discipuli non ie
junamus sicut etiam enim multas tales ex
stat questiones (**De purificacione**)

¶

Tercium est de quod fuit questione sive utrum purificatio baptis natus iohannes melior esset vel purificatio baptismi matis Christi. Est autem adhuc questione de hoc inter doctores. quod dicitur beatus baptisauit iudas et baptizatus est. baptisabat iohannes et non erat baptisatus enim in aqua. Ecce contra Christum expressum super hunc locum dicit quod baptisma iohannes gratiam conferebat. Dicit enim Christus. quod sicut baptisatus iohannes erat preparatorius ad baptismum Christi ita et baptismus discipulorum Christi preparatorius fuit ad baptismum Christi. ergo videtur quod nec unus nec alius gratias conferebat. Adhuc Iohannes. viij. dicitur. Non dum erat spiritus datus quod Iesus non dum erat glorificatus. ergo videtur quod anno resurrectione et ascensione in baptismo non dabat spiritus. ego nec gratia ego nec baptismus iohannes nec baptismus Christi ante passionem et resurrectionem et ascensionem gratias conferebat. Adhuc autem baptismo iohannes Christus erat baptisatus. sed baptismus iohannes non Christus est baptisatus dignior est quam baptismus qui alii fuit baptisati ego baptisatus iohannes melior est quam baptismus Christi. Ad hoc dicendum quod in veritate baptismus iohannes nullam inter gratiam conferebat quod potius deleret si cui dicitur sancti doctores. Et sicut tenuit fidem catholica. Quod ergo videtur Christus dicere quod gratiam conferebat intelligendum est de gratia non

gratia faciente sed gratia data. quod magna est ipsa gratia preparans ad Christum. hac ergo gratia preiuit ante dominum parvum plebeum perfectum non quod est perfectione gratia facientis gratia sed perfecta exhibuit ad hanc preparationem. secundum. vi. dicit de noe eam vir iustus atque perfectus in gratia one sua cum deo abundant. Quod autem videtur dicere Christus. quod baptisatus non dicitur pulchrius Christi non conferebat gratiam. Dicendum quod duplex est baptismus discipulorum Christi. quidam enim fuerunt primi discipuli iohannes et postea Christi. illi tandem adhuc perdidit adhuc iohannes baptisabat baptismo iohannes. et de illis loquitur Christus. Cum autem dimisso iohanne facti sunt perfecti discipuli Christi baptisabat baptismo Christi et tunc gratias conferebat et de illis non loquitur Christus. vel potius dicit quod duplex gratia offeritur in baptismo. scilicet de lectionis peccatorum. et illa gratia spiritus contulit baptismus Christi discipulorum quem Christi baptismo baptisabat. Alia gratia est aperitionis ianue celestis. et illam non contulit baptismus anno Christi passionem. que precium soluebat et anno resurrectionem et vitam glorie dabat. et anno ascensionem que in celum introducebat et de hac intendit Christus. Ad hoc autem quod obicitur quod spiritus nominatum est datum tecum. dicendum quod spiritus datum sum divisiones gratiarum. et ante glorificationem ihesu non erat datus ad introducendum in ianuam paradisi.

licet daref ad delectō em p̄dī Ad
id qđ obiacit de dignitate bapti
sim quo xp̄s baptisat⁹ est. Dicē
bū qđ ille baptisim⁹ xp̄o nichil co
ferebat. s̄ ab eo vim regnaciōis
acepit ⁊ iō quo ad effectū nulli
us erat dignitas. s̄ p̄c⁹ dignior
qđ ad effectuz erat baptism⁹ disci
pulorū. Ex hoc autē qđ dignior qđ
baptisat⁹ est v̄el indignior nō at
tenditur dignitas purificaciōis
baptism⁹ ⁊ ideo nichil valet ob
iectō. (Et v̄enēt ad ioh̄em) Dic
tangit latens delatoria accusacō
Et tangit duo sc̄z accessum deferē
ciū: ⁊ delaconem ip̄am. Accessuz
tangit dices. Et v̄enēt discipu
li ioh̄is scilicet ⁊ forte qđam iu
dei cū ip̄is ad ioh̄em appropin
quātes cū p̄ zelū ⁊ amore Vsa. xx
ix. Appropiāt popul⁹ iste ⁊ la
bijs suis glorificat me. cor autē
eorū lōge est a me ⁊ timuert me
mādato hominū ⁊ doctrinis. mā
data em̄ homīs isti v̄enerabātur
pl̄ qđ mādata veritatis. Hic ēgo
v̄enēt ad ioh̄em (Et dixerit ei)
Eccl. ix. Quō si mordeat serpens
in silencō nichil eo min⁹ bz̄ qđ oc
culte detrahit glō. qđi instigarēt
inuidū cōn̄ il̄m (Rabbi) tria di
cūt: ioh̄is excellētiā in sapia bñ
ficiū qđ impendit ex bēniolēcia
⁊ xp̄i qđi v̄surpatā gloriā. dicūt
ēgo rabbi cū fis excellēter om̄ium
magister ⁊ magistri debeas ha
bere glam p̄s. Oleum pec. nō. qđ

(qui eāt tecū) sicut cū p̄ncipalio
nō ei tu eras secū s̄ ipse tecūqr
tu fuisti p̄ncipalior (trās iorda
nem) vbi eū baptisasti ⁊ sic bñfi
cū impēdisti (cū testimoniu per
bibuisti) ⁊ sic m̄gnuz honore im
pēdisti. Eccl. xiiij. Ex multa loqla
teptabit te ⁊ subridēs interrogā
bit de absconditis tuis. p̄ibi. xi.
Simulator ore decipit amicū su
uni (Ecce hic baptisat) ⁊ sic offi
cū tuūv surpat (Et om̄es v̄enēt
ad eū) te derelicto: ⁊ sic gloriā sb
ripit tibi. proverb. v. Ne des ali
eis honorē tuum ⁊ annos tuos
crudeli: ne forte impleātur extra
nei virib⁹ tuis ⁊ labores tui fint
i domo aliena ⁊ gemas in nouis
simis. Sic ergo cōtra cristi pro
uocabāt iohānem (Respōdit io
hānes ⁊ dicit) Dic incipit indu
cte qđstionis determinacō. Et diui
ditur in qđtuor partes penes qua
tuor in quib⁹ iohānes ostendit
cristi p̄eminenciā ⁊ sui ad eū hu
militatē. Primiū est penes diuumi
tatis cristi p̄eminenciā. Secundū
autē penes baptisandi potestate
Tertiū penes doctrine sapiētiā
Quartū penes spiritus ⁊ omnū
donorū spiritus excellētiā. In p
mo horū duo facit. Primiū est qđ
fūa ad cristuz oñdit humilitatē.
scđm est qđ ex natura diuina xp̄i
demonstrat dignitatē ⁊ autorita
tē. de p̄mo dic (nō potest homo)
purus sicut ego sum. Job. xxv.

homo putredo et filius hominis ver
 mis (accipe ex se quicquid) quia mi
 bil boni habet in se ipso. Rö. viij. **S**icut
 qui non habitat in me hoc est in carne
 mea bonum. i. Cor. viiiij. quod habes
 quod non accepisti. quod si accepisti
 quid gloriaris? (misi fuit ei da
 tum de celo) Jacobi. i. **O**nime da
 tu optimum et unum donum perfectum de
 sursum est descendens. ic. p. Paralip.
 vltio. Tua fuit universa et que de
 manu tua accepimus. q. d. cum ego
 purus homo sum ea quod habeo a deo ac
 ceipi. Ecce iohannes humiliatus (ipso
 vos mihi testimonium prohibet)
 dicendo cui testimonium prohibui
 sti. (qr dixerit: Ioh. i. non sum ego
 Christus) et in hoc tagit Christi excellen
 tia. Aug. respuit a se falsum hono
 rem ut teneat solidam virtutem.
Cristus enim vere est deus ego homo (h
 omo missus sum ante illum) sicut
 seruus a domino. et sicut per eum ante
 regem. et sicut propheteta annuntiata
 rentur. Luce. i. Tu puer propheteta al
 tissimi vocaberis. ic. et ibide ipse
 probabit annum illum in spiritu et virtute he
 lyte. et de hoc super Lucam multa dicuntur.
Hic ergo ostendit Christi super hominem
 suam dignitatem per minorem etiam
 (Qui habet sponsam) hic ostendit baptis
 tis ad potestate et potentiam et baptis
 tis Christi latenter innuit gloriam. Di
 cit autem quatuor primi ostendit in Christo
 esse dominum generationis potentias. In
 secundo summis ad hoc amicitiam. et
 nullam iniuriam. tertio ostendit ad re

generacionem multorum suarum leticiarum.
 quanto declarat ad hoc quod ipse decre
 scat rationabilem iusticiam. dicit ergo
 qui ut regnacionis bonus in se po
 tentiam habet sponsam: hoc est qui fe
 cundare potest ad generationem spiritu
 liu filiorum sponsam ecclesie et est vero
 sponsus. Qui autem talis est oportet
 quod sit verus deus qui noster confor
 mis sit per assumptionem humanitatem. hic
 enim ex formi fibi sponsa ecclesia. po
 test per potentiam divinitatis generare fi
 lios spirituales: et alii qui non habent
 eiusdem potentiam non potest esse spou
 sus sed potest esse amicus sponsi. Ephe
 vi. viri diligite uxores vestras sicut
 et Christus dilexit ecclesiam. et semetip
 sum tradidit per ea ut illam sanctifi
 caret. mundans eam laudacio a quo in
 verbo vite. unde glossa. sponsa est ec
 clesia que generat et virgo permanet.
Ozee. ii. sponsabo te mihi in eternu. Ephe
 vi. v. sacramentum hoc magnum est. ego autem dico in Christo et ec
 clesia. unde quod generandi ex se non
 habet potest sponsus esse non potest.
Isaye. levi. Si ergo quod genera
 co em alijs tribuo ipse steril ero
 dicit dominus (amicus at sponsi). s.
 panymphus ut ego sum et ille qui
 sponsa non fecundat sed preparat eas
 in ornatum ut digna sit tanto coniu
 gio est ille (qui stat) per gratiam a spou
 so accepta. Rö. xiiiij. Habitabit atque
 potest est enim dominus statue illum. stat
 atque patitur ad imperium sponsi. iiiij.
Reg. x. Huius viri quod stant ante facies

tuā semper. ac si dicat illi? est in
āplexib? spōsi semp esse et ea fecū
dare. mei autē staevt sim patut
ad iussuz illi? (et audit) qd loq
tur dñs vt one dictū auditū pfi
ciat. i. Re. iij. Loquere dñe qr au
dit seru? tuus p̄s. Audiaz qd lo
quatur in me dñs deus. de talib⁹
amicis dicat. Ioh. xv. Vos dixi
amicos qr om̄ia queāqz audiui
a p̄re meo nota feci vob. Cañ. v.
Qui h̄itas in ortis amic⁹ auscul
tant te. om̄senī amic⁹ auscultant
ad colloquiū illud qd spōsus in
dulcedine cordis loq̄tur cū spon
sa (gaudio gaudet) hoc est gau
dio cordis et op̄is gaudet (ap̄t
vocem spōsi) in p̄ceptis et verbis
om̄ibus. Isa. lxi. Gaudete in
dño semp. iterū dico gaudete vñ
queāqz vox est de bonis xp̄i et ec
clesie sc̄z qr om̄es veniūt ad eum.
hoc est michi sumuz gaudiū: qr
p̄ me regnacōmis potēcā in bap
tismo suo video in prolē numero
sam fecūdāri spōsaz ecclesiā (In
hoc ergo gaudiū meū) qd ha
beo devtilitate precurſionis mee
(ipletū est) michi qr h̄ij q̄s ad
baptismū suū inuitauī veniūt ad
eum et regenerātur. Et ita ostēdi
tur mā officij vtilitas. Ioh. xv.
Petitevt gaudiū vestiz plenū fit
Isa. lx. Tūc yidebis et afflues et
mirabis et dilatabis cor tuuz qn̄
couersa fuerit ad te mltitudo ma

ris. fortitudo geniū venerit tibi
Hed hic inādit q̄stiocum sup̄
dixerit iohānes q̄ ad obsequiū
mīni seruicij dignus nō fuit si
cut ad soluconeni corrigie calcia
menti. quomō hic audeat dicere
qr fit spōsi amicus? Ad hoc autē
dicēdum q̄ respōfiones scdm in
terroganciū intencōnes aptātūr
Superi? ergo vbi leuite et sacer
dotes iohāni voluerūt fuggere qr
suā p̄ferret cristo dignitatē: ibi
se humiliādo recognouit qr nō es
set ydone⁹ ad mīni obsequij vir
tutē. hic autē vbi discipuli p̄fua
dent emulaconis liuore cōfitetur
se amicuz qd nō faceret si mīde
ret. sed p̄cā? detractōem discipu
lorū auipset: et ideo se hic non ex
p̄fūp̄cōne. sed excludens liuore
dicit amicū (Illū oport̄ cresce)
quasi dicat hoc est de iure officij
et status mei qr illū vt verū dñm
oportet. hoc est oportunū est cre
scere. qr ad h̄oūm vt ille crescat
domiatu. potēcia. et miraculis. et
ēgeneracōe baptisnatis (me au
tē minui) sicut p̄cursor minuit
in p̄sencia glorie illius quē p̄ cur
rit. Et ideo ecīā nō cōuenit qr ego
miracula faciā et in baptismo gr̄
ciam cōferā et hoc dicit qr signifi
catum est in mō mortis vtriusqz
qr cristi moriēdo est exaltatus. io
hānes autē moriēdo est decarta
tus qr capite truncatus. Lūc. ii.
Puer ih̄s p̄ficebat etate sapiat

gracia corā deo & hōimib⁹. vnde dicit glosa q̄ ioh̄es est figura legis q̄ decrevit adueniēte veritatem. Reg. iii. Ibat dāuid p̄ficiēt et semp seip̄o robustior dom⁹ at saul decrescēt q̄tudie. Gen. xxvij. Sm. lxx. crescere te faciet deus meus & donet tibi de rōre celi & de pī gaudiūne terre abūdanciam (me aut̄ minui) q̄r sicut lex ita eciam baptisma iohānis minuebatur crescēte ḡdā xp̄i & reuelacōne veritatis. Isaye. xvij. attenuabit gl̄ia iacob & pinguedo carnis ei⁹ emarcescat. hoc ē legis carnaliter obſhuatē in q̄ antiquus populus gloriabat. (Qui defurū venit) hic tangit xp̄i in p̄dicāto p̄eminentē sapiam. Et tāgit q̄tuor i q̄rum p̄mo id q̄d intēdit p̄mittit xp̄i. s. p̄dicando p̄eminentē sapientiā. scđ o sui ad xp̄m incopabilez sermonis impiciā. terco ostēdit p̄dicacōnis xp̄i ab impiis & aia libus hōimib⁹ nō recepta; eē prudētiā ppter ip̄orum ignorāciāz. q̄to tāgit sp̄ualiū qui sermones xp̄i recipiūt p̄fundā intelligētiā. dicit ergo: q̄ defurū venit: Tripliāt venit xp̄us defurū: q̄tum ad personā de summo celo. q̄tum ad conceptionē de opacōne sp̄uſſāndi. q̄tū ad naturā de altitudine padisi. de p̄mo i psalmio A summo celo egressio ei⁹ & occurſus eius vsq; ad summū eius. de secūdo. Luc. i. q̄d nasceſt ex te san

ctū operaconē sp̄uſſāndi cōceptū vocabif filius dā. & ibidē fili⁹ al tissimi vocabif. de terco dicit Jo hāmis. viij. vos deorū estis ego de sumius veri. quo ad hoc enī ve nit de altitudine nature nostre i padiso q̄r carnē accepit immunitē a p̄ctō penalitatē autē voluntarie assumpfit. & ideo dicit q̄ xp̄s nō sm legē concupiscēcie sed sm copulentā substanciā tñ descendit de adam nō ita q̄r aliquid fuerit in adā q̄d sine lege cōcupiscēcie. p̄ ones ex adā descederit vsq; ad xp̄m de quo formatū fuit corp⁹ xp̄i in beatissima v̄gine. q̄r h̄ dicit quedā heresis. Ned p̄cā? sic q̄ ab adam quidē p̄ ones sm legē cōcupiscēcie vsq; in beatissimā virginiē descendit. & in illa a lege cōcupiscēcie purgatiū fuit tamē p̄ sanctificaciōem qua beatissima virgo i vtero sanctificata fuit. tamē ex hoc q̄ xp̄i cōceptū sp̄i rituſſāndus opans sanguine; ei⁹ purgauit ac sanctificauit. & ideo xp̄us sm legē concupie quā nunq̄ habuit in lūbis ade nō fuit. & ideo de altitudine nature hūane sm quā corpus hūanum i paradiſo fuit corpus accepit q̄tū ad peccati imunitatē & vicū infectiō nem. corruptibilitatē autē penitentiarie assumpfit & ideo dicitur de furū eē super ones sanctos p̄ros hōimes Gen. xxvij. Esto dñs fratrū tuorū & incuruetur ante te.

filii misericordie. **Ecc**.xlii. **M**at. est
homo princeps fratrum firmans in terris
genuis rector fratrum stabilimentum
populi p̄s. **O**mnia subieasti sub
pedibus eius oves et bovi. **Q**ui
de terra est sicut ego et quilibet
purus homo (de terra loquitur)
et tangit hic suū ex natura frena
celestium in predicatione impiciā. **v**i
detur autem nō esse verum quod de ter
ra nō loquatur quoniam dixerat ecce
agnus dei. **M**at. xvi. **C**aro et san
guis nō reuelauit tibi sed patitur me
us quod in celis est **A**d hoc dicit Christus.
quod loquitur copatiue hoc est
in copacōe Christi terreni sunt simili
tudines aliorū de terra. **S**ed Aug. dicit
quod sermo per se est accipiebat sic
quod de terra est in quantum de terra ē
non loquitur nisi de terra. **S**apien
tia. **Q**ue in prospectu fuit inuestiga
mus tū labore et quod in celo sunt quae
donabit nobis. **I**sa. xxix. **H**uic
aberis de terra loquaris et de humo
audies eloquium tuū et ideo sed quod
de celo dico ab illo quod de celo venit
accipio (qui de celo venit) **J**ohā
nis. iij. **N**emo ascendit in celum
nisi qui descendit de celo filius homi
nis qui est in celo (super omnes est) in
lumine sapientie et verbi dei. **G**en.
xli. **P**recomis vox fecit clamari ut
omnis genua flecterent et prepositū
esse sciret omnium terre egypti **A**po
l. xix. **H**abet in vestimento et in fe
more suo scriptū rex regū et dominū
dominacū. **H**oc autem probat per sa

pietate et sermonis certitudinem di
cess (et quod vidit) apud premū in ce
lis. **V**idere autem filius est secreta pa
tris cognoscere ex hoc quod est fibi
co-substancialis. **J**ohā. viij. **E**go
quod vidi apud premū meū loquor
per me **C**or. xv. **P**rimus homo de
terra terrenus. **S**econdus de celo
celestis (et audiuit) audire ē ab
alio percipere: et hoc est filio conve
mēs secundum personā secundum quod habet
a patre quocquid habet. **V**nde per
essentiā videt et per generacionem
audit **J**ohā. xv. **Q**uecumque audiuit
a patre meo nota feci vobis p̄s.
Aures perfecisti michi. **i**c. (hoc te
stat) hoc est probat testimoniū
openū et veritatis que in contradictione
bilia fuit p̄s. **T**estimoniā tua cre
dibilia facta fuit nimis. **J**ohā. v.
Opera quod ego facio in nomine pa
tris mei ipsa fuit que testimoniū
probabit de me (Et testimoniū ei
nemo accipit) hic occulte percutit
discipulos dices. qualiter se car
nales auertunt a testimoniō et vita
tis: et est sensus nemo humū sa
piens de terra loquens accipit ei
testimoniū sicut nec vos facitis.
Johānis. viij. **Q**ui ex deo est ver
ba dei audit propterea vos non
auditatis. quod ex deo non estis. **J**ob.
vicesimoprimo. **D**ixerunt domino deo
recede a nobis scientiam vianum
tuarū nolumus. **I**saiae tricesimo
Auferte a me viam. declinate a
me semitam cesseret a facie nostra.

sanc*tus israel* loq*nim* nob̄ pla
cēdā. videte nob̄ errores (q̄ aut̄
accēpit ei² testimoniū) h̄ pōnit
eoriū signū qui xp̄i acāpiūt testi
moniū. vnde dic: qui aut̄ illumī
natus a sp̄ūsānto: accēpit eius
testimoniū: p̄ fidē verborū suor̄
vel testimoniū qđ ego testificatus
fui de ipso. **I**saie. viij. liga testi
moniū. signa legē in discipulū me
is. P̄s. **M**irabilia testimonia tua
dñe (figuit) hoc ē in corde suo p̄
fundatū sigillū impressit. Cātic.
viij. pone me sicut figculū super
cor tuū (qr̄ deus verax ē) qr̄ om̄ia
q̄ pm̄isit in filio exhibuit. **I**sa
ie. xxviiij. vnū ex oībus nō defu
it. alter alterū non q̄fuit. Rō. iij.
Est autē deus verax. om̄is h̄o men
dax. **N**umeri. xxiij. non ē deus vt
h̄o vt mēciak. **T**hyt. i. quā pm̄
fit qui nō mentit deus. **W**eb. vi.
Impossibile ē mentiri deū. et hu
ius subiūgit cām (quē enī m̄isit
deus) sicut xp̄m m̄isit deū. et ideo
(verba dei loq̄tur) et sicut deū ve
rāx ē ita et xp̄s verax ē. **C**oz. i.
dei filius ih̄us xp̄us non ē in illo
ē et non. **I**here. i. q̄ mandauero ti
bi loq̄ris ad eos. iij. Regū. xvij.
In hoc cognoui qm̄ vir dei es tu
et verbū dei in ore tuo verū est. iō
dixit petrus Job. vi. ad quē ibi
mus v̄ba vite eterne habes. Jo
bāmis. i. deum nemo vidit vñq̄
vñgenitus fili? q̄ est in finu pa
tris ip̄e enarravit et ideo per om̄ia

credendū est ei et standum est do
ctrine sue in oībus (non enī ad
mensurā dat deus spiritū) hic tā
gitur q̄ta p̄cellēcia fili. s. in do
mis et in ḡcīs sp̄ūsāndi sup̄ se et
super om̄es alios. **E**t tangit duo
fili. s. p̄cellēciā. et ex hoc cōseqn
tez credēciū in cū remuneraōez
De p̄mo dicit duo. s. p̄cellēciā fi
li. et p̄cellēciē cām. de p̄cellēciā
dicit non enī ad mensurā dat de
us pater spiritū filio suo. **A**ttē
de q̄ fm̄ Cr̄s. hic dicit spiritus
act̄ vel dona sp̄ūsāndi q̄ filio ho
mini deus pater dedit p̄ vniōnis
grām. qn̄ eū filio dei in vnitatē p̄
sone vniuit. s. obicūt quidā. qr̄
homo ille finitē capacitatis fuit
et ē sic ōne creatū est finitē capa
citatis. ergo spiritū non ad mēsu
rā s. neq; infintū capē n̄ potuit.
falsū ergo videt q̄ nō ad mensu
ram spiritū fibi dederit. **A**d hoc
posset dic̄ q̄ sicut corpus xp̄i que
dā habet in q̄ptū est corp̄. qdā
autez in q̄ptū vnitū dimitati. **I**n
q̄ptū enim corp̄ est. habet in lo
co circūscripcionem. **I**n q̄ptū em̄
ē dimitati vnitū habz q̄ i forma
panis existens in q̄libet pte ē to
tum et in pluib̄ formis loco a se
distatibus ē idem et totū. ita et a
mīma xp̄i habz aliquid in q̄ptū
ē anima et aliqd in q̄ptū ē dimit
ati vmita. **I**n q̄ptū em̄ est aia
habet capacitatē finitā. **I**n q̄ptū
enim est vmita diuinitati habet

capacitate infinite potestate quaevis
per essentiam sit finita. Inf id enim quod
est essentia finita et potestate finita et
id quod est potestate et essentia infinite
est id quod est essentia finita et potestate
infinite et id quo ad intellectum am-
me Christi dicat vel dicere. Quod tri-
mitas sibi soli non est et hoc assumpto
et ita per dictum quod aia Christi capax est
gracie tocius spiritus. quod non est sim-
plex creatura sed creatura divinitati
unita. Quidam tamen dicunt quod est spi-
ritus infinitus extensus et spiritus infi-
nitus secundum quantitatem discretus. ita
quod utrumque quantum ad quantitatem vir-
tutis referatur extensus. quod intellectus
infinite est et dicunt quod hoc modo non
capit aia Christi spiritu nisi ad mensu-
ram. secundum autem numerum infinite spiritus
est quod in numero et spiritus donorum est infinite
minus: et dicunt quod hoc modo aia Christi
capit spiritum secundum ad mensuram. secundum at
num infinite spiritus est quod in numero
et spiritus donorum est infinite et dicunt
quod hoc modo aia Christi recapit spiritum non
ad mensuram. quod tamen sunt multe di-
uisioes spiritus sicut dicitur. i. Cor. xij.
Xps non recepit spiritum ad unum sed
ad omnia dona et opera spiritus. Hoc dicit
exponunt istud plane dicentes. quod
non dat deus pater filio spiritum ad
mensuram aliorum sanctorum. sed
abundanter ac si diceret. ego vel
mei similes recipimus spiritum ad
quodam sicut ego ad precursoris
officium. ipse autem non ad mensu-
ram nostram sed in copia et abundantia

unigeniti sui recepit: et id sibi est
adherentium. Ista. xi. Requiescat super
eum spiritus domini. spiritus sapientie et intel-
lectus spiritus consilij et fortitudinis
spiritus scientiae et pietatis et replebit
eum spiritus timoris domini. Ita. Ista.
Ixi. Dominus spiritus meus in euangelio
Nazareorum baptisato domino descen-
dit fons omnis spiritus in eum. Eccl.
cii. pmo. Omnia flumina fluunt
in mare et huius assignat causam
quod patet diligit filium et ipsa dile-
ctio cuius omnibus dominus dat ei spiritum
et diligit eum sicut semetipm et tan-
tum sicut seipm. Luc. iii. Tu es fi-
lius meus dilectus. puer. xxx. Dile-
ctus tertius mei dilectorum tuorum meorum
(et ideo omnia dedit in manu eius)
hoc est in potestate eius et subiectus
ei omnia. ut tantus filius quantum
est pater. Phil. ii. Dedit illi no-
men quod est super omne nomine. Jo-
hannes. xvij. Omnia mea tua sunt
et omnia tua mea sunt et clarifica-
tus sum in illis postea. Omnia subie-
cisti sub pedibus eius. Ita. Gloria
et honore coronasti eum et constitui-
sti eum super opera manus tuarum: et
ideo sequitur conuenienter retribuendo
bonorum operum (quod credit in filio) merito
fidei formate et dilectionis que per fidem
operatur et tendit in eum (habet) nunc in specie in cau-
sa: et tandem in re et in effectu (vi-
tam eternam) de qua iam dictum
est. Ecclesiasticus quarto. Sapientia
et vita filii suis inspiravit.

Abacuc*k.* - **i.** Rōnos. **i.** iust*? ex*
fide viuit. **Joh.** **xii.** q *credit in me*
nō morietur in eternū. i p oppo
sitū (Qui autē incredul? ē filio)*ita q*p fidem nō tendit in ipm q*
ē vita i lux bōim. Joh. i. vita eāt
lux bōim (nō videbit vitā) qr vi
dere vitā per intellectū est viuere
Isaiae. **xxvi.** Tollat impius ne
videat gloriā dei i ē tñslacō. **lxx.**
Sed cōtra **P̄s.** peccatori videbit
i irascer. **V**olucō loq*tur hic de*
visione affectiua pascente sicut
supra dictū est. **D**ictū autē psal
miste intelligit de visione simplici
hī quā mali videt nō gloriā dei
ut magis confundātur i torqan
tur. vñ dicit detibus suis frenet
i tabescet. **I**saiae. **xxvi.** Videant
i confundātur zelātes populi i
ignis hostes tuos deuor. **S**ed
ira dei id ē peccatū q *est ire dei*
causa vel ira dei. hoc ē vindicta dei
(manet) i fundatur (sup eum)
pmens eū tanq*podus. Deutero-*
xxxij. Ignis succēsus ē in furore
meo i ardebit usq*z ad ifermi no*
missima Prouerb. vi. zelus et fu
ror viri nō parcat in die vindicte
Et sic cautos reddit discipulos
ne emulacōne aliq*noueāt contr*
ipm - qr ire dei ones tales sibi ace
bunt. **I**saiae. **i.** Qescite ab bōine
cui? spūs est in narib*? ei?* - qr ex
celsus reputatus ē. **Deut.** **xxxij.** **quē**
hī. lxx. mibi vindictā i ego ref
buā. **D**ic ergo p̄cellēcia xp̄i su*

per ones est ostensa.

Capitulū Quartū.

Tergo cognouit ihus
ac.) In hac pte scdm
supiūs datā diuisionē
post baptisimū pfectiōnē determī
natur de grā sanctificata i aquis
i patet ordo p se. qr om̄is ḡcīa i
aquis sanctificata in tōaōenē
habet a grā baptisimū i aquis p
cepta. Diuidit tamē hec pars in
duas ptes. In quarū prima tan
git occasiōne qua ad hāc doctri
nā ē dcentum. In scdā autē tan
git doctrinā ipsaz ibi: venit muli
er: In pma hāz tangit duo q*p*
pmū est descripcō loci. in q*facta*
ē doctrina. scdm autē descripcō te
poris doctrinē eiusdē ibi: hora at:
Tangit autē tria circa pmū. s. q*li*
ter locū in quo fuit in pcedēti do
ctrina reliqt. scdō quo ire dispo
nit ibi: i abit iterū ac: **T**ercō q*li*
ter in trāfitu medio ad locū hu
iis doctrinē pueit ibi: oportebat
autē eum ac: **C**irca primū autē
dicit duo. s. cām liuoris i inuidie
excitate coī ipm ppter quā locū
relinqre expediebat. i eius dezi li
uoris tempamētum si rōnem ad
mittet inuidia ibi: quāq *ih̄s: di*
ctēgo duplē liuoris cām dices
vt ergo cognouit: qr qd̄ cognō
uit p pscienciaz ppter instructio
nem bōim voluit ecā agnoscere
p famā vt discipuli discerēt non
mouei ppter secretū cordis scāz